

Dziennik Urzędowy L 296

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
15 listopada 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1331/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz dicyjanodiamidu (DCD) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1332/2007 z dnia 14 listopada 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 18
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1333/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w wodach WE i wodach międzynarodowych obszaru ICES IIa oraz IV przez statki pływające pod banderą Niemiec** 20
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1334/2007 z dnia 14 listopada 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1749/96 w sprawie wstępnych środków koniecznych do wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 dotyczącego zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych ⁽¹⁾** 22

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/735/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 4 października 2006 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE oraz art. 54 Porozumienia EOG (Sprawa COMP/C2/38.681 – Drugie Porozumienie z Cannes) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4350) ⁽¹⁾** 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2007/736/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2007 r. zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w odniesieniu do wykazu państw trzecich i części państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz niektórych rodzajów świeżego mięsa do Wspólnoty (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5365) ⁽¹⁾** 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1331/2007

z dnia 13 listopada 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz dicyjanodiamidu (DCD) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 3 lipca 2006 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego przez AlzChem GmbH („skarżący”), którego produkcja stanowi 100 % łącznej wspólnotowej produkcji 1-cyjanoguanidyny (dicyjanodiamidu) („DCD”).
- (2) Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na dumpingowy przywóz DCD z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

- (3) Postępowanie wszczęto dnia 17 sierpnia 2006 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania⁽²⁾ w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem i wizyty weryfikacyjne

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnoszącego skargę producenta wspólnotowego, producentów eksportujących, importerów, użytkowników, dostawców, a także zainteresowane stowarzyszenia, jak również przedstawicieli kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (5) Wspólnotowy producent skarżący, producenci eksportujący, importerzy oraz użytkownicy przedstawili swoje stanowiska. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (6) Aby umożliwić producentom eksportującym z ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), jeśli wyraziłoby takie życzenie, Komisja przesłała zainteresowanym chińskim producentom eksportującym formularze wniosków. Trzech producentów eksportujących z ChRL wystąpiło z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego oraz o IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają wymogów dotyczących MET.
- (7) Z uwagi na znaczną liczbę producentów eksportujących z ChRL, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała na możliwość przeprowadzenia kontroli wrywkowych w ramach dochodzenia, w celu stwierdzenia dumpingu, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 193 z 17.8.2006, str. 3.

- (8) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej oraz w przypadku gdy konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, zwrócono się z prośbą do wszystkich producentów eksportujących z ChRL o zgłoszenie się do Komisji oraz przekazanie, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji na temat prowadzonej przez nich działalności gospodarczej związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie dochodzenia (od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r.).
- (9) Jako że w dochodzeniu współpracowało tylko trzech producentów eksportujących, postanowiono jednak, że kontrole wrywkowe nie będą potrzebne.
- (10) Komisja rozesała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od trzech współpracujących producentów eksportujących z ChRL, jedynego producenta wspólnotowego oraz dwóch użytkowników i czterech importerów.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz określenia interesu Wspólnoty, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) *producent wspólnotowy*
- AlzChem GmbH, Niemcy
- b) *producenci eksportujący z ChRL*
- Ningxia Darong Chemical & Metallurgy Co., Ltd., ChRL
- Ningxia Xingping Fine Chemical Co., Ltd., ChRL
- Ningxia Yinglite Chemicals Co., Ltd, ChRL
- c) *niewiązani importerzy*
- Lanxess GmbH, Niemcy
- Helm AG, Niemcy
- d) *użytkownicy wspólnotowi*
- Merck Santé, Francja
- Lanxess GmbH, Niemcy

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, jest 1-cyjanoguanidyna (dicyjanodiamid) („DCD”) objęta kodem CN 2926 20 00. Jest to substancja stała występująca w postaci drobnego, białego, krystalicznego proszku, zwykle bezzapachowa. Wytwarza się ją z wapna palonego i sadzy podczas kilku etapów produkcji.
- (14) DCD zwykle stosowany jest jako produkt pośredni w produkcji szeregu innych chemicznych półproduktów, np. środków farmaceutycznych, do różnorodnych zastosowań przemysłowych, np. w przemyśle wodnym, celulozowo-papierniczym, tekstylnym i skórzanym, a także w różnych obszarach zastosowań tworzyw epoksydowych. Stanowi kluczowy składnik reakcji tworzenia łańcucha azot-węgiel-azot (NCN), której niszowymi produktami końcowymi są m. in. azotan guanidyny i inne pochodne NCN.

- (15) Ponad 90 % DCD sprzedawanego na rynku wspólnotowym to standardowy rodzaj produktu. Pozostały odsetek, tzw. mikro-DCD, charakteryzuje się mniejszym rozmiarem cząstek. Chińscy producenci eksportujący dostarczyli informacji jedynie na temat standardowego rodzaju DCD.

2.2. Produkt podobny

- (16) Jeden z importerów twierdził, że standardowy rodzaj DCD wytwarzany przez przemysł wspólnotowy ma wyższą jakość od równoważnego produktu wytwarzanego przez chińskich producentów eksportujących, gdyż w porównaniu z zawartością wody DCD wytwarzanego na obszarze Wspólnoty zawartość wody w DCD pochodzącym z Chin jest znacznie wyższa i podlega większym wahaniom. Chiński DCD ma także rzekomo wyższą zawartość zanieczyszczeń.
- (17) Dochodzenie wykazało jednak, że mimo określonych różnic w jakości nie jest możliwe dokonanie ich pomiaru ilościowego, a co więcej, nie mają one wpływu na podstawowe właściwości chemiczne, fizyczne i techniczne DCD wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy, w porównaniu z DCD przywożonym na obszar Wspólnoty z ChRL; uznano więc, że produkty są takie same i mają identycznych użytkowników końcowych.

(18) Uznano zatem, że wyżej wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

(19) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z ChRL, normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(20) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:

1) decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa;

2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;

3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;

4) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;

5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

(21) Trzech producentów eksportujących z ChRL wystąpiło z wnioskiem o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i wypełniło formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących przed upływem wyznaczonego terminu. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie niezbędne informacje przedłożone we wnioskach o MET w siedzibach tych przedsiębiorstw.

(22) Podczas dochodzenia ustalono, że należy odrzucić wnioski o MET wszystkich trzech producentów eksportujących. Kontrola zgodności z każdym z pięciu kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia

podstawowego wykazała, że wspomniane przedsiębiorstwa nie spełniają wymogów kryteriów 1, 2 i 3.

(23) Jako że w pierwszym przypadku głównym udziałowcem jest przedsiębiorstwo państwowe, a w drugim członek Chińskiego Kongresu Ludowego, uznano, że państwo mogło wywierać znaczący wpływ na decyzje gospodarcze tych przedsiębiorstw dotyczące zarządzania, np. dystrybucji zysków, emisji nowych udziałów, zwiększenia kapitału i zmiany statutu, w związku z czym decyzje takie nie były odpowiedzią na sygnały rynkowe. Stwierdzono znaczące różnice w poborze i cenie jednostkowej energii elektrycznej między trzema wspomnianymi przedsiębiorstwami, które nie były w stanie wykazać, że ponoszone przez nie koszty energii elektrycznej wynikają z popytu i podaży oraz w dużym stopniu odzwierciedlają ceny rynkowe.

(24) Ponadto we wszystkich trzech przypadkach księgi rachunkowe przedsiębiorstw nie odzwierciedlały ich rzeczywistej sytuacji finansowej. W szczególności stwierdzono liczne przypadki naruszenia podstawowych zasad rachunkowości wynikających z międzynarodowych standardów rachunkowości (IAS), zaś z uwagi na to, że żadna z tych kwestii nie została ujęta w sprawozdaniu audytora, nie można uznać, że przedsiębiorstwa te posiadają jeden pełny zestaw dokumentacji księgowej zgodnej z IAS, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości.

(25) Odnośnie do oszacowania aktywów początkowych, trzy wspomniane przedsiębiorstwa nie były w stanie przedstawić żadnego wytłumaczenia co do podstawy, zgodnie z którą przeprowadzono tego rodzaju ocenę. Poza tym w dwóch przypadkach przedsiębiorstwa nie były w stanie dostarczyć dowodów wszystkich opłat za uzyskanie prawa do użytkowania gruntu. Obie nieprawidłowości wskazały, że występują znaczne zakłócenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.

(26) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Doradczym, a bezpośrednio zainteresowane strony miały możliwość ustosunkowania się do wspomnianych powyżej ustaleń. Przemysłowi wspólnotowemu oraz trzem producentom eksportującym ujawniono ocenę MET i dano możliwość przedstawienia uwag. Producenci eksportujący przedstawili liczne uwagi dotyczące ustaleń dochodzenia, a Komisja udzieliła na nie odpowiedzi, nie dokonując jednak zmian w ogólnej ocenie. Producenci utrzymywali w szczególności, że podejmowali decyzje gospodarcze bez ingerencji państwa. Ponadto wyrazili sprzeciw wobec określonych ustaleń dotyczących kosztów i oszacowania aktywów. Wspomniani producenci nie przedstawili jednak żadnych dowodów na uzasadnienie swoich stwierdzeń, w związku z czym zostały one odrzucone.

(27) W związku z powyższym ustalono, że producentom z ChRL nie należy przyznawać MET.

3.2. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (28) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, należy ustalić indywidualne stawki celne dla przedsiębiorstw, które są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, aby móc uzyskać indywidualne traktowanie.
- (29) Producenci z ChRL, którym nie można było przyznać MET, złożyli także wniosek o IT w razie nieuzyskania MET. Uznano jednak, że państwo ma tak znaczący wpływ na przedsiębiorstwa, że w dwóch przypadkach nie można było uznać decyzji przez nie podejmowanych za samodzielne, a ingerencja państwa mogła sięgać tak daleko, że istniało wysokie ryzyko obchodzenia cła. Jeśli chodzi o trzecie przedsiębiorstwo będące obecnie własnością zbiorową, uprzednio zaś przedsiębiorstwem państwowym, istnieją silne przesłanki, że nadal dochodzi w nim do znacznej ingerencji ze strony państwa, co może wiązać się z ryzykiem obchodzenia cła.
- (30) Ostatni wspomniany producent eksportujący stwierdził, że możliwość ingerencji państwa nie stanowi wystarczającego powodu odrzucenia wniosku o indywidualne traktowanie, jako że takie konkluzje byłyby oparte jedynie na przypuszczeniach.
- (31) Zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. e) rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a), indywidualną stawkę celną można ustalić jedynie wówczas, gdy eksporter jest w stanie wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionych stwierdzeń, że stopień ingerencji państwa nie umożliwia obejścia środków w przypadku ustalenia różnych stawek celnych dla poszczególnych eksporterów. Przede wszystkim rozważane przedsiębiorstwo nie było w stanie wyjaśnić dokładnej roli i zakresu odpowiedzialności dyrektora generalnego. Nie mogło także określić, czy obecni udziałowcy w rzeczywistości nabyli udziały, które posiadali w przedsiębiorstwie państwowym. W związku z tym wniosek, iż nie można w odpowiednim stopniu wykluczyć znaczącej ingerencji państwa, był zasadny. Ryzyko obchodzenia cła uznano zatem za zbyt wysokie, wskutek czego wnioski producentów eksportujących musiały zostać odrzucone.
- (32) W rezultacie, ponieważ stwierdzono, że producenci z ChRL nie spełnili wszystkich wymogów dotyczących przyznania IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ich wnioski o indywidualne traktowanie musiały zostać odrzucone i ustalono jedną ogólnokrajową stawkę celną.

3.3. Wartość normalna

3.3.1. Kraj analogiczny

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie

cen lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym lub na podstawie ceny ustalonej w takim państwie trzecim i stosowanej wobec innych krajów, w tym wobec Wspólnoty, a jeśli nie jest to możliwe, na innej rozsądnej podstawie, w tym w oparciu o cenę rzeczywiście płaconą lub należną we Wspólnocie dla produktu podobnego, w razie potrzeby odpowiednio dostosowaną w celu uwzględnienia rozsądnej marży zysku.

- (34) Wobec braku produkcji produktu objętego postępowaniem poza obszarem Wspólnoty i ChRL, Komisja wskazała w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zamiar ustalenia wartości normalnej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych we Wspólnocie dla produktu podobnego.
- (35) Trzej producenci z ChRL sprzeciwili się tej propozycji, twierdząc, że w obrębie Wspólnoty nie istnieje odpowiedni poziom konkurencji, a proces produkcyjny we Wspólnocie nie jest porównywalny z analogicznym procesem w ChRL. Utrzymywali, że wartość normalna powinna być ustalana na podstawie ceny eksportowej skarżącego, stosowanej wobec ChRL, lub na podstawie kosztów produkcji DCD w ChRL.
- (36) Cen eksportowych przemysłu wspólnotowego stosowanych wobec państw trzecich nie można było użyć do celów ustalenia wartości normalnej, gdyż nie dało się wykluczyć, że nie są one również cenami dumpingowymi. W związku z tym producenci eksportujący nie byli w stanie wykazać, że taka metodologia byłaby bardziej zasadna od metodologii stosowanej przez instytucje wspólnotowe. W szczególności nie można było wykazać ani nie istniały żadne dostępne dowody na to, że poziom konkurencji na rynku wspólnotowym jest niewystarczający, a wskutek tego dane dotyczące przemysłu wspólnotowego nie są wiarygodne. Różnice w procesie produkcyjnym uznano za nieznaczące.
- (37) Ponadto żadnemu z trzech zainteresowanych przedsiębiorstw nie przyznano MET, w związku z czym nie uznano kosztów produkcji chińskich producentów eksportujących za wiarygodne.
- (38) Na tej podstawie stwierdzono, że najbardziej rozsądną podstawą do określenia wartości normalnej jest zastosowanie kosztów wytworzenia produktu podobnego ponoszonych przez przemysł wspólnotowy, w razie potrzeby z odpowiednią korektą, a w szczególności uwzględnienie różnic w procesach produkcyjnych oraz dostępie do surowców.
- (39) Producenci eksportujący twierdzili, że wartość normalna ustalana jest w oparciu o dostępne fakty, a w związku z tym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponadto utrzymywali, że w świetle ich pełnej współpracy w obecnym dochodzeniu podjęcie takie jest nieuzasadnione.

- (40) Stwierdzenie przedstawione przez producentów eksportujących, że wartość normalna ustalana jest zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, jest błędne. W istocie, jak wspomniano powyżej, wartość normalna ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, które zezwala na zastosowanie wszelkiej innej podstawy, w przypadku gdy nie jest możliwe określenie wartości normalnej na podstawie kosztów i cen w kraju analogicznym lub cen eksportowych w takim kraju, stosowanych wobec innych państw trzecich. W związku z tym wniosek został odrzucony.

3.3.2. Określenie wartości normalnej

- (41) Produkt podobny sprzedawany był przez przemysł wspólnotowy w ilościach reprezentatywnych. Jednak sprzedaż krajowa przemysłu wspólnotowego przynosiła straty. W związku z tym wartość normalna została ustalona na podstawie kosztów wytworzenia przez przemysł wspólnotowy, zwiększonych o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz marży zysku. Koszty wytworzenia przemysłu wspólnotowego zostały skorygowane w celu zrekompensowania dodatkowych kosztów transportu wynikających z fizycznego oddalenia jednostek produkcyjnych, braku bezpośredniego dostępu do surowców, które przywożone były z odległych zakładów produkcyjnych, oraz utylizacji produktu ubocznego (wapna hydraulicznego). Ponadto dodano szacunkową kwotę zysku odpowiadającą kwocie uzyskanej przez przemysł wspólnotowy w 2001 r., a także 4,3 % kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) w oparciu o informacje dostarczone przez przemysł wspólnotowy.

3.4. Ceny eksportowe

- (42) Cała sprzedaż eksportowa producentów z ChRL do Wspólnoty dokonywana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie i dlatego cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych.

3.5. Porównanie

- (43) Średnia ważona wartość normalna ustalona w sposób podany powyżej została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową stosowaną wobec Wspólnoty przez współpracujące przedsiębiorstwa, którym nie przyznano

MET, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

3.6. Margines dumpingu

- (44) Na podstawie powyższego ustalono, że ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosi 91,8 %.

4. SZKODA

4.1. Uwaga wstępna

- (45) Z uwagi na to, że analiza dotyczy tylko jednego przedsiębiorstwa, oraz ze względu na wymóg zachowania poufności danych, większość wskaźników przedstawiono w formie zindeksowanej lub w formie przedziałów wielkości.

4.2. Produkcja wspólnotowa

- (46) Całkowita wielkość produkcji wspólnotowej w OD mieściła się w przedziale od 15 000 do 20 000 ton.

4.3. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (47) Produkcja producenta wspólnotowego AlzChem GmbH stanowi 100 % DCD produkowanego we Wspólnocie. Uznano zatem, że przedsiębiorstwo to stanowi przemysł wspólnotowy („PW”) w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4.4. Konsumpcja we Wspólnocie

- (48) Poziom konsumpcji we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży PW na rynku wspólnotowym powiększonej o wielkość przywozu z ChRL i innych państw trzecich produktów sklasyfikowanych według Eurostatu w odpowiedniej kategorii kodu CN. Jak pokazuje poniższa tabela, konsumpcja we Wspólnocie produktu objętego postępowaniem utrzymywała się na stałym poziomie (+ 1 %) w badanym okresie. W tym kontekście należy odnotować, że dane dotyczące roku 2002 uwzględniają także wielkość przywozu pochodzącego od norweskiego producenta ODDA, który zaprzestał działalności gospodarczej w tym samym roku.

- (49) Według jednego z importerów zamknięcie ODDA skłoniło niektórych większych klientów przedsiębiorstwa do zgromadzenia zapasów w 2003 r., co może także wyjaśniać najwyższy poziom konsumpcji w tym roku.

	2002	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	13 258	15 594	13 119	12 469	13 417
Indeks 2002 = 100	100	118	99	94	101

4.5. Przywóz do Wspólnoty z ChRL

4.5.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

- (50) Według Eurostatu przywóz z ChRL wzrósł z 2 476 ton w 2002 r. do 6 002 ton w OD. W tym samym okresie udział tego kraju w rynku zwiększył się z 15–25 % do 40–50 %, gdyż producenci chińscy przejęli większą część udziału w rynku, należącego wcześniej do norweskiego producenta ODDA. Wzrost wielkości przywozu najsilniej dał się odczuć w 2003 r.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	2 476	6 173	4 283	5 218	6 002
Indeks 2002 = 100	100	249	173	211	241
Udział w rynku	15–25 %	35–45 %	30–40 %	35–45 %	40–50 %

4.5.2. Ceny przywozu i podcięcie cenowe

- (51) Według danych Eurostatu ceny przywozu spadły o 11 % w badanym okresie, tj. z 1 149 EUR za tonę w 2002 r. do 1 022 EUR za tonę w OD.

	2002	2003	2004	2005	OD
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)	1 149	1 071	1 338	980	1 022
Indeks 2002 = 100	100	93	116	85	89

- (52) W celu określenia podcięcia cenowego porównano ceny sprzedaży PW na rynku wspólnotowym w OD z cenami stosowanymi przez chińskich producentów eksportujących. Z uwagi na to, że chińscy producenci nie wywozili tak zwanego mikro-DCD, ten rodzaj produktu nie został uwzględniony w obliczeniach podcięcia cenowego.

- (53) Właściwe ceny sprzedaży PW to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu *ex-works*. Ceny te porównano z cenami sprzedaży stosowanymi przez producentów eksportujących, będącymi cenami netto skorygowanymi o obniżki i dostosowanymi, w razie potrzeby, do cen CIF na granicy Wspólnoty poprzez odpowiednią korektę uwzględniającą koszty odprawy celnej i koszty ponoszone po przywozie. W celu uzyskania ceny jednostkowej produktu będącego w swobodnym obrocie, do ceny CIF dodano odpowiednią konwencyjną stawkę celną kraju trzeciego na poziomie 6,5 %.

- (54) W OD średni ważony margines podcięcia cenowego, wyrażony jako odsetek średnich cen sprzedaży *ex-works* PW, mieścił się w przedziale od 25 % do 35 % dla współpracujących producentów chińskich.

4.6. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (55) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na PW zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierały wpływ na przemysł w okresie od 2002 r. do OD.

- (56) Czynniki szkody przedstawione poniżej dotyczą jedynie sprzedaży na wolnym rynku, która stanowi 85 % produkcji DCD przez PW. Należy zauważyć, że pozostałe 15 % produkcji DCD jest wykorzystywane na użytek własny. PW jest zintegrowanym producentem wykorzystującym DCD do dalszego przetwarzania i przekształcania DCD w celu wytworzenia produktów stanowiących następne ogniwo w procesie produkcji bez wystawiania faktur handlowych. Konsumpcja na użytek własny utrzymała się na raczej stałym poziomie w badanym okresie, w związku z czym nie mogła wpłynąć na sytuację przemysłu wspólnotowego.

4.6.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (57) Moce produkcyjne wzrosły o 33 % od 2002 r. do OD. Wzrost ten nastąpił w 2003 r. i 2004 r. po zaprzestaniu prowadzenia działalności przez norweskiego producenta ODDA pod koniec 2002 r. Dodatkowe moce produkcyjne należy analizować w świetle zakończenia produkcji przez ODDA, jego udziału na poziomie około 25 % w rynku wspólnotowym oraz sprzedaży także na innych rynkach. Zwiększenie mocy produkcyjnych wynikało także ze wzrostu inwestycji oraz udoskonaleń technologicznych.
- (58) Wskutek zwiększenia mocy produkcyjnych i sprzedaży nastąpił wzrost wielkości produkcji o 37 % w okresie od 2002 r. do OD. Największy wzrost miał miejsce w okresie od 2002 r. do 2003 r. Wielkość produkcji osiągnęła najwyższy poziom w 2004 r., po czym spadła gwałtownie w 2005 r. i wzrosła ponownie w OD.
- (59) W badanym okresie wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 3 punkty procentowe.

	2002	2003	2004	2005	OD
Produkcja (indeks)	100	133	143	124	137
Moce produkcyjne (indeks)	100	120	133	133	133
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	93 %	91 %	78 %	87 %

4.6.2. Zapasy

- (60) Poziom zapasów znacznie wzrósł w badanym okresie. Wzrost ten wynikał z faktu, że z powodu dumpingowego przywozu, PW nie był w stanie zwiększyć wielkości sprzedaży o przewidywany poziom po zaprzestaniu prowadzenia działalności przez ODDA, jak wyjaśniono w dalszej części.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zapasy (indeks)	100	151	187	91	178

4.6.3. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (61) Podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie utrzymywała się na stałym poziomie, sprzedaż DCD przez PW dla niezależnych klientów na rynku wspólnotowym wzrosła o 6 % w badanym okresie. Wielkość sprzedaży osiągnęła najwyższy poziom w 2003 r., po czym stale spadała w latach 2004 i 2005, by ponownie nieznacznie wzrosnąć w OD. Jednak produkty sprzedawane były stale po cenach znacznie poniżej kosztów produkcji, z wyjątkiem sprzedaży mikro-DCD, która stanowiła od 0 % do 10 % łącznej sprzedaży [brak dokładnej liczby ze względu na poufność danych] na rynku wspólnotowym i która przynosiła duży zysk.

- (62) Ponadto warto przypomnieć, że PW wykorzystuje samodzielnie wytworzony DCD do produkcji innych produktów chemicznych stanowiących następane ogniwo w procesie produkcji, np. pochodnych NCN. Wykorzystanie DCD na użytek własny odpowiada za około 15 % produkcji DCD przez PW.

- (63) Wielkość sprzedaży i udział w rynku kształtowały się następująco:

	2002	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży w WE (indeks)	100	123	118	104	106
Udział w rynku (%)	50–60 %	50–60 %	60–70 %	50–60 %	50–60 %

- (64) Udział PW w rynku wzrósł o 3 punkty procentowe w badanym okresie. Wzrost ten należy jednak analizować w świetle luki, jaka powstała na rynku wskutek zaprzestania prowadzenia działalności przez ODDA pod koniec 2002 r. Przed zamknięciem przedsiębiorstwo to posiadało około 25 % udziału w rynku.

- (65) Pomimo konkurencji ze strony chińskiego DCD oraz wahań cen w okresie od 2002 r. do końca OD, PW zwiększył średnie ceny jednostkowe sprzedaży dla niepowiązanych klientów na rynku wspólnym o 2 % w badanym okresie. Należy jednak odnotować, że ceny te obejmują również mikro-DCD, dla którego nie ma konkurencji ze strony chińskich producentów eksportujących i w związku z tym można uzyskać dla tego produktu wyższe ceny.

	2002	2003	2004	2005	OD
Cena sprzedaży w WE (indeks)	100	109	105	108	102

4.6.4. Rentowność i przepływy pieniężne

- (66) W badanym okresie rentowność PW pozostawała ujemna. Straty osiągnęły najwyższy poziom w OD i mieściły się w zakresie od – 20 % do – 30 %. Według PW, rok odniesienia, tj. rok 2002, należy uznać za wyjątkowy z uwagi na szczególną sytuację rynkową, która zaistniała po zamknięciu ODDA. W 2003 r. PW zdołał zmniejszyć wielkość strat pomimo największego w tym okresie poziomu przywozu z ChRL.

	2002	2003	2004	2005	OD
Rentowność	Od – 20 % do – 30 %	Od 0 % do – 10 %	Od – 10 % do – 20 %	Od – 10 % do – 20 %	Od – 20 % do – 30 %

- (67) W badanym okresie przepływy pieniężne pozostawały ujemne z wyjątkiem 2003 r., gdy zmniejszyły się straty PW.

	2002	2003	2004	2005	OD
Przepływy pieniężne (indeks)	– 100	82	– 136	– 208	– 244

4.6.5. *Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału*

- (68) PW odnotował wysoki poziom inwestycji w szczególności w 2003 r. Były one głównie związane ze wzrostem mocy produkcyjnych, jak określono powyżej.

	2002	2003	2004	2005	OD
Inwestycje (indeks)	100	171	69	44	54

- (69) Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego pozostawał ujemny i znacznie zmniejszył się w badanym okresie, odzwierciedlając wspomnianą wyżej negatywną tendencję poziomu rentowności.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zwrot z inwestycji	Od - 10 % do - 20 %	Od 0 % do - 10 %	Od - 20 % do - 30 %	Od - 20 % do - 30 %	Od - 20 % do - 30 %

- (70) Nie stwierdzono znaczącego wpływu na zdolność do pozyskania kapitału przez PW w badanym okresie, biorąc pod uwagę fakt, że DCD stanowił zaledwie niewielki ułamek całkowitej działalności handlowej PW.

4.6.6. *Zatrudnienie, wydajność, wzrost i płace*

- (71) Zatrudnienie, wydajność i koszty pracy PW kształtowały się w następujący sposób:

	2002	2003	2004	2005	OD
Liczba pracowników (indeks)	100	128	122	117	114
Wydajność (tony/pracownik) (indeks)	100	104	118	106	121
Koszty pracy na pracownika (indeks)	100	100	103	103	106

- (72) PW zwiększył liczbę pracowników w okresie między 2002 r. a OD o 14 %. Równocześnie nastąpił wzrost wydajności wskutek wprowadzenia procesu racjonalizacji i zwiększenia produkcji.

- (73) Średni poziom płac wzrósł o 6 % w badanym okresie.

4.6.7. *Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (74) Jeśli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, biorąc pod uwagę wielkość i ceny dumpingowego przywozu z ChRL, nie można uznać, że był on znikomy.

- (75) Co więcej, nic nie wskazywało na to, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiała się po wcześniejszym dumpingu.

4.7. Wnioski dotyczące szkody

- (76) Pomimo osiągnięcia najwyższego poziomu w 2003 r., konsumpcja utrzymywała się na stałym poziomie w badanym okresie. W tym samym czasie, wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych gwałtownie wzrosła, a jej udział w rynku zwiększył się z 15%–25% w 2002 r. do 40%–50% w OD. Średnie ceny produktów przywożonych po cenach dumpingowych były znacznie niższe od cen PW w badanym okresie. Stosując za podstawę średnią ważoną, takie ceny przywozu podcinały ceny PW o 25–35% w OD.
- (77) W tym samym okresie przemysł wspólnotowy doznał poważnych strat, które osiągnęły najwyższy poziom w OD i mieściły się w zakresie od –20% do –30%. Wraz z ujemnym poziomem rentowności, również powiązane wskaźniki, takie jak zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne, wykazały tendencję spadkową.
- (78) Niektóre wskaźniki szkody, takie jak wielkość produkcji, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży, udział w rynku i ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym wykazały tendencję wzrostową w badanym okresie. W ocenie tej nie uwzględniono wykorzystania produktu na własny użytek, gdyż utrzymywało się ono na stałym poziomie w badanym okresie, a tym samym nie miało wpływu na analizę szkody.
- (79) Jednak tendencję wzrostową niektórych wskaźników szkody należy postrzegać w świetle zamknięcia zakładów przez norweskiego producenta ODDA pod koniec 2002 r. oraz późniejszej konkurencji PW i chińskich producentów eksportujących w celu przejęcia udziału w rynku, jaki posiadał ODDA. W istocie warto zauważyć, że chiński przywóz zapełnił w przeważającej mierze lukę, jaka powstała na rynku wskutek zamknięcia ODDA. Początkowo w 2003 r. PW zdołał przejąć około 1/3 udziału ODDA w rynku. W OD ułamek ten zmniejszył się znacznie do około 1/7. W związku z tym, mimo iż niektóre wskaźniki wykazywały nieznaczny wzrost, w rzeczywistości można byłoby się spodziewać znacznie korzystniejszego ich wzrostu, gdyby nie wpływ przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. W każdym bądź razie wskaźniki związane z wynikami finansowymi przemysłu wspólnotowego (zysk, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne) wykazywały tak wyraźną tendencję ujemną, że mają o wiele większe znaczenie niż wszelkie pozytywne tendencje. W istocie, jak wskazuje sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego, nie był on w stanie odnieść żadnych korzyści z zaprzestania działalności produkcyjnej przez ODDA, a obecnie znajduje się w takim stanie, że jego szanse utrzymania się na rynku przy braku jakichkolwiek środków pomocy są zagrożone.
- (80) W związku z powyższym, uznaje się, że PW została wyrządzona istotna szkoda, w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wprowadzenie

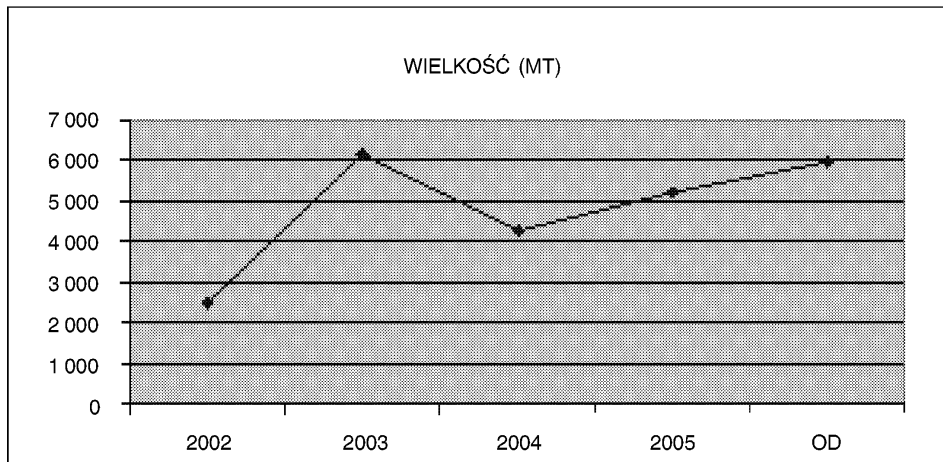
- (81) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieje związek przyczynowy między dumpingowym przywozem produktu objętego postępowaniem pochodzącym z ChRL a szkodą poniesioną przez PW. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę PW, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

5.2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (82) Należy przypomnieć, że przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL dotyczy standardowego rodzaju DCD, który stanowi większość sprzedaży PW na rynku wspólnotowym. Przy obliczeniach podjęcia cenowego nie uwzględniono sprzedaży tak zwanego mikro-DCD przez PW, który nie był wywożony przez chińskich producentów.
- (83) W badanym okresie wielkość przywozu z ChRL wzrosła o 141%. Wskutek tego udział chińskich producentów eksportujących w rynku zwiększył się z 15–25% w 2002 r. do 40–50% w OD. Warto odnotować, że wielkość przywozu po cenach dumpingowych osiągnęła najwyższy poziom w 2003 r. i wynosiła 6 173 tony, co było odzwierciedleniem skutków zaprzestania prowadzenia działalności przez norweskiego producenta, a następnie spadła w 2004 r. i stopniowo wzrastała w 2005 r. oraz w OD, kiedy to osiągnęła poziom 6 002 ton.

Tabela 1

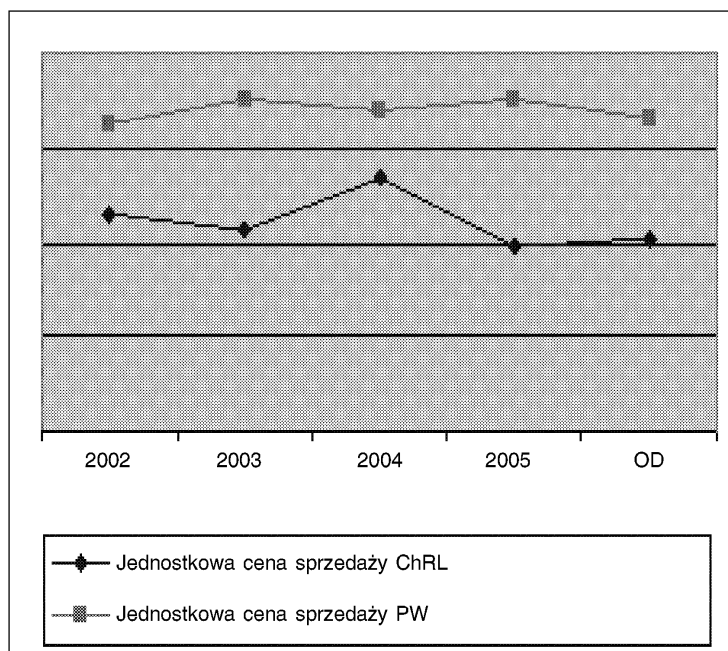
Wielkość przywozu z ChRL

- (84) Średnie ceny dumpingowego przywozu były znacznie niższe od cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy i podcinały je o 25–35 % w OD. Chińskie ceny eksportowe spadły o 11 % w badanym okresie, jednak nie wykazały wyraźnej tendencji spadkowej. W rzeczywistości chińscy producenci eksportujący zmniejszyli swoje ceny o 7 % w 2003 r. w celu przejęcia udziału w rynku posiadanego przez ODDA. Po zdobyciu większości tego udziału zwiększyli stosowane ceny o 25 % w 2004 r., następnie zmniejszyli je o 27 % w 2005 r. i ponownie podwyższyli o 4 % w OD.
- (85) W tym samym czasie, podczas gdy ceny dumpingowego przywozu spadły o 11 % w badanym okresie, PW zdołał utrzymać swoje ceny na stosunkowo stałym poziomie (przy wzroście o 2 %). Należy jednak pamiętać, że ceny te obejmują również mikro-DCD, dla którego nie istnieje konkurencja ze strony ChRL i którego cena jest znacznie wyższa. W związku z tym na średnie roczne ceny sprzedaży PW mają wpływ wahania wielkości sprzedaży i, odpowiednio, ceny standardowego rodzaju DCD i mikro-DCD.

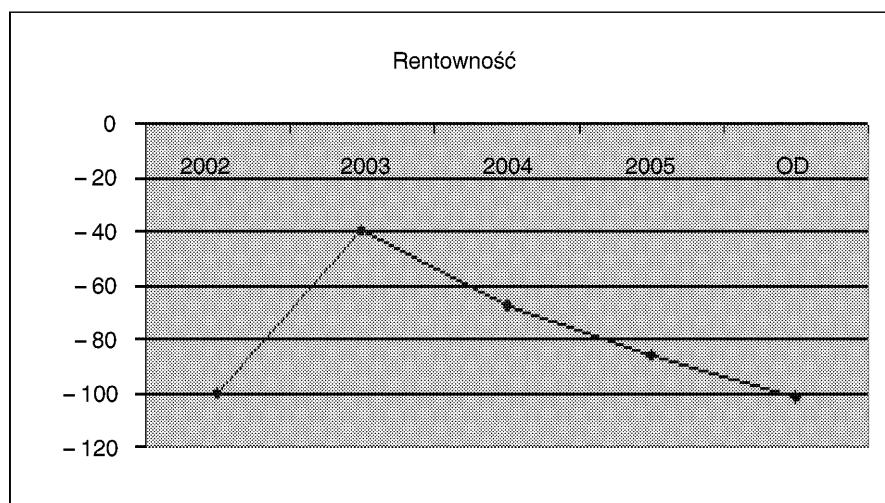
Tabela 2

Kształtowanie się cen jednostkowych

- (86) W świetle znacznego podcięcia cenowego stosowanego w przypadku standardowego rodzaju DCD, wynoszącego 25–35 % w OD, wyraźnie widać, że przywóz po cenach dumpingowych wywarł silną presję na obniżenie przez PW poziomu cen sprzedaży standardowego rodzaju DCD, który stanowi większość jego sprzedaży, a w ten sposób uniemożliwił PW ustalenie cen na poziomie, który byłby w stanie pokryć jego koszty produkcji. To z kolei wpłynęło negatywnie na rentowność PW, powodując znaczną część poważnych strat, odnotowanych w badanym okresie.
- (87) Z uwagi na to, że sprzedaż DCD przynosiła straty PW już w 2002 r., zbadano, czy straty te mają charakter strukturalny, czy też wynikają wyłącznie z faktu istnienia przywozu po cenach dumpingowych. W tym kontekście należy pamiętać, że przywóz po cenach dumpingowych silnie zaznaczył swoją obecność na rynku wspólnotowym już w 2002 r., a jego udział w rynku mieścił się w przedziale od 15 % do 25 %. Ponadto PW przedstawił dowody, z których wynika, że dzięki wdrożeniu programu redukcji kosztów był on w stanie utrzymać koszty jednostkowe na niezmiennym poziomie w badanym okresie pomimo wzrostu cen surowców. Jednakże skutek obniżki cen wywołanej przez przywóz z Chin działał to nie przyniosło żądanych rezultatów w kontekście redukcji strat, a jedynie zapobiegło ich dalszemu wzrostowi.
- (88) Dzięki działaniom zmierzającym do redukcji kosztów oraz wycofaniu się ODDA z rynku pod koniec 2002 r., sytuacja PW poprawiała się do momentu, gdy wielkość chińskiego przywozu osiągnęła szczytowy poziom w 2003 r. Umożliwiło to chińskim producentom przejęcie większości udziału ODDA w rynku, a po tym okresie straty ponoszone przez PW zwiększyły się do poziomu – 10 % do – 20 % w 2004 r. i nadal systematycznie rosły w 2005 r. oraz w OD, co odpowiadało wzrostowi wielkości przywozu po cenach dumpingowych oraz spadkowi średnich cen importowych.

Tabela 3

Rentowność PW

- (89) Za związek przyczynowy między dumpingowym przywozem a pogorszeniem się sytuacji gospodarczej PW przemawia także fakt, że PW odnosi zyski ze sprzedaży mikro-DCD, który nie jest przywożony przez chińskich producentów, natomiast odnotowuje duże straty ze sprzedaży standardowego rodzaju DCD, w przypadku którego zmagają się z nieuczciwą konkurencją ze strony ChRL.
- (90) W świetle powyższego, a w szczególności biorąc pod uwagę kształtowanie się udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych, które, jak pokazano poniżej, znacznie podcinały ceny PW, uznaje się, że dumpingowy przywóz miał decydujący wpływ na szkodliwą sytuację przemysłu wspólnotowego.

Tabela 4

Kształtowanie się udziału w rynku

	2002	2003	2004	2005	OD
Przywóz po cenach dumpingowych z ChRL	15–25 %	35–45 %	30–40 %	35–45 %	40–50 %
Przemysł wspólnotowy	50–60 %	50–60 %	60–70 %	50–60 %	50–60 %

5.3. Wpływ innych czynników

5.3.1. Uwaga wstępna

- (91) Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja we Wspólnocie w badanym okresie utrzymywała się na stałym poziomie, a DCD nie był przywożony z innych krajów trzecich i jego jedynymi znanymi producentami był PW oraz kilku producentów chińskich, istnieje bardzo niewiele innych znanych czynników, które mogły wpłynąć na szkodliwą sytuację PW.

5.3.2. Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (92) Zbadano, czy wywóz PW do państw spoza UE mógł przyczynić się do szkody, jaką przemysł wspólnotowy poniósł w badanym okresie. Wywóz ten stanowił znaczny odsetek, tj. od 30 % do 50 % wielkości sprzedaży przez PW produktu objętego postępowaniem w badanym okresie. Wielkość wywozu znacznie wzrosła, o 58 % między 2002 r. a OD, natomiast średnia cena jednostkowa spadła o 2 %. Pokazuje to, że mimo ostrej konkurencji ze strony chińskich eksporterów także na rynkach niewspólnotowych, istnieje duży popyt na DCD wytwarzany przez przemysł wspólnotowy, nawet po cenach znacznie wyższych od cen stosowanych przez chińskich eksporterów. Jak jednak wspomniano powyżej, wyższe średnie ceny można uzasadnić wyższymi cenami sprzedaży mikro-DCD.

- (93) Aby móc konkurować z chińskim standardowym rodzajem DCD sprzedawanym po niskich cenach także na rynkach poza UE, PW ustalił ceny eksportowe na poziomie znacznie poniżej kosztów produkcji, co osłabiło jego ogólną rentowność. Taki wywóz nie wpłynął jednak bezpośrednio na rentowność PW na rynku wspólnotowym.

5.3.3. Domniemana szkoda z winy własnej

- (94) Biorąc pod uwagę fakt, że produkt objęty postępowaniem przynosił straty przemysłowi wspólnotowemu przez kilka lat, a mimo to, PW podjął decyzje inwestycyjne zmierzające do zwiększenia mocy produkcyjnych w 2003 i 2004 r., co spowodowało zwiększenie wielkości produkcji i zapasów, zbadano, czy (i) straty mają charakter strukturalny, oraz (ii) decyzje dotyczące inwestycji w dodatkowe moce produkcyjne przyczyniły się do szkodliwej sytuacji PW. Drugi z przytoczonych argumentów został wysunięty również przez jednego z importerów, który twierdził, że decyzja PW o zwiększeniu mocy produkcyjnych o jedną trzecią, mimo świadomości obecności na rynku przywozu z Chin, wywarła znaczną presję na rynek.

- (95) W kontekście poziomu strat dane uzyskane od PW wykazują, że poprzez wdrożenie programu redukcji kosztów PW zdołał utrzymać koszty jednostkowe na niezmiennym poziomie w badanym okresie pomimo wzrostu cen surowców. PW odczuwa jednak nieko-

rzystną sytuację w zakresie kosztów związaną z istnieniem trzech różnych miejsc produkcji, dużą odległością dzielącą go od kopalni węgla oraz kosztownym procesem produkcji, nawet jeżeli porównanie struktury kosztów PW ze strukturą innego producenta DCD nie było możliwe z uwagi na fakt, iż żadnemu z chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że PW osiągnął niewielki zysk w 2001 r. oraz że odnosi zyski ze sprzedaży mikro-DCD, który nie jest wywożony przez chińskich producentów, wyraźnie widać, że w normalnych warunkach konkurencji sytuacja PW mogłaby być o wiele lepsza oraz że wielkość strat nie ma wyłącznie charakteru strukturalnego.

- (96) W kontekście decyzji PW o zwiększeniu mocy produkcyjnych należy zauważyć, że została ona podjęta po zamknięciu ODDA, które przed wycofaniem się z rynku było w posiadaniu znacznego udziału w rynku wspólnotowym. W przypadku braku przywozu chińskich producentów, którzy zdołali przejąć większość utraconego przez ODDA udziału w rynku dzięki zastosowaniu cen dumpingowych, PW mógł spodziewać się przejęcia znacznie większej części udziału. Z drugiej strony podmiot gospodarczy nigdy nie może oczekiwać, że wzrost konsumpcji na jego obszarze spowoduje zwiększenie zamówień u niego, a nie u dostawców zagranicznych.

- (97) W związku z powyższym można wyraźnie stwierdzić, że trudna sytuacja finansowa i gospodarcza PW nie może wynikać z jego własnej winy. Brak rentowności produktu objętego postępowaniem wynika również częściowo z wysokich kosztów produkcji i decyzji inwestycyjnych.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (98) Podsumowując, potwierdza się, że chiński przywóz dumpingowy, którego udział w rynku znacznie zwiększył się w badanym okresie, a którego ceny podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, w znacznym stopniu przyczynił się do trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej PW. Fakt ten, jeśli rozpatrywać go w oderwaniu od innych, spowodował istotną szkodę. Jednakże nie można zaprzeczyć, że znaczne straty poniesione w całym badanym okresie muszą również zostać częściowo przypisane strukturze kosztowej PW.

- (99) Dochodzenie wykazało, że inne znane czynniki, takie jak koszty, zwiększone moce produkcyjne i wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego, nawet jeżeli przyczyniły się do powstania szkody, nie naruszają związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez PW a przywozem po cenach dumpingowych z ChRL.

- (100) W związku z tym uznaje się, że przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES WSPÓLNOTY

(101) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że wprowadzenie środków antidumpingowych w tym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Dokonano analizy możliwego wpływu środków na wszystkie zainteresowane strony, a także skutków niewprowadzenia wspomnianych wyżej środków.

6.1. Interes przemysłu wspólnotowego

(102) Szkodliwa sytuacja przemysłu wspólnotowego wynikała z trudności konkurowania z przywozem po cenach dumpingowych, którego wielkość wzrosła gwałtownie w badanym okresie i który spowodował znaczną obniżkę cen na rynku wspólnotowym, tym samym uniemożliwiając przemysłowi wspólnotowemu ustalanie cen na poziomie, który pokryłby ponoszone przez niego koszty.

(103) Uznaje się, że poprzez wprowadzenie odpowiednich środków przemysł wspólnotowy mógłby zwiększyć cenę DCD do poziomu zapewniającego rentowność prowadzonej przez niego działalności, dzięki czemu mógłby utrzymać obecność na rynku wspólnotowym.

(104) W przypadku niewprowadzenia odpowiednich środków przemysł wspólnotowy będzie zmuszony dostosować swoje ceny do przywozu po cenach dumpingowych w celu utrzymania się na rynku. Będzie to prowadzić do dalszych strat finansowych. Z uwagi na to, że obecna sytuacja, którą od kilku lat cechuje brak rentowności, nie jest możliwa do utrzymania, brak środków antidumpingowych ostatecznie spowodowałby zniknięcie tej linii produktów i wynikające z tego zwolnienia pracowników.

(105) W świetle powyższego uznaje się, że wprowadzenie środków antidumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

6.2. Konkurencja i skutki zakłócenia handlu

(106) Współpracujący producenci eksportujący, a także niektórzy użytkownicy i importerzy utrzymywali, że wprowadzenie środków antidumpingowych spowoduje wykluczenie przywozu z Chin z rynku wspólnotowego, a wskutek braku przywozu z innych krajów doprowadzi do praktyk monopolistycznych przemysłu wspólnotowego. Producenci eksportujący i jeden z importerów wskazali ponadto na ryzyko wystąpienia krytycznej sytuacji podażowej na rynku wspólnotowym w przypadku wprowadzenia środków na poziomie uniemożliwiającym przywóz z ChRL.

(107) Uznaje się jednak, że w świetle silnej pozycji rynkowej, uzyskanej przez chińskich producentów eksportujących dzięki stosowaniu praktyk dumpingowych i cen znacznie podcinających ceny przemysłu wspólnotowego, wprowadzenie środków na poziomie opisanym poniżej nie spowoduje ich zniknięcia z rynku wspólnotowego, lecz jedynie przywróci równowagę na rynku zapewniającą możliwość konkurencji przemysłu wspólnotowego z chińskimi producentami eksportującymi na równych zasadach. Ponadto na rynku wspólnotowym nadal istnieć będzie konkurencja między chińskimi eksporterami a przemysłem wspólnotowym, zapewniając tym samym ciągłe dostawy z kilku źródeł.

(108) Z drugiej strony, w przypadku niewprowadzenia środków antidumpingowych nie można wykluczyć sytuacji, w której przemysł wspólnotowy będzie musiał zaprzestać działalności produkcyjnej w tej konkretnej branży, co przyniosłoby skutek odwrotny, tj. monopol chińskiego przywozu. Należy zapobiec realizacji obu scenariuszy, tj. pojawienia się monopolu ze strony jednego z dwóch źródeł dostaw. W istocie obaj współpracujący użytkownicy podkreślili konieczność istnienia dwóch źródeł dostaw.

(109) W związku z tym uznaje się, że wprowadzenie środków antidumpingowych na poziomie opisanym poniżej zagwarantuje obecność dwóch źródeł dostaw na rynku wspólnotowym.

6.3. Interes użytkowników

(110) Dwóch użytkowników przemysłowych, z których jeden prowadził działalność w sektorze farmaceutycznym, a drugi garbarskim, współpracowało w dochodzeniu. Obaj użytkownicy nabywali produkt objęty postępowaniem bezpośrednio z ChRL, a także od przemysłu wspólnotowego. Trzeci użytkownik, zajmujący się wytwarzaniem specjalistycznych środków chemicznych używanych przy produkcji papieru, w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń dochodzenia przedstawił uwagi dotyczące spodziewanych skutków nałożenia ceł antidumpingowych.

(111) Użytkownik prowadzący działalność w sektorze farmaceutycznym, w którym DCD stanowi ważny surowiec w procesie wytwarzania metforminy, leku przeciwcukrzycowego, twierdził, że jakiegokolwiek podwyżki cen wynikające z wprowadzenia środków antidumpingowych będą miały negatywny wpływ na jego konkurencyjność względem producentów pochodzących spoza obszaru Wspólnoty, przede wszystkim z Indii. Biorąc pod uwagę fakt, że DCD ma stosunkowo duży udział w kosztach tego użytkownika, szacuje on, że nawet niewielki wzrost cen DCD wpłynie na ceny sprzedaży metforminy, a w rezultacie wywrze negatywny wpływ na jego udział w rynku i konkurencyjność. Jednak z informacji udostępnionych Komisji na temat kosztów i rentowności wspomnianego użytkownika wynika, że cło na proponowanym poziomie może przynajmniej częściowo podlegać absorpcji.

- (112) Użytkownik ten, w swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń dochodzenia, twierdził, że nie będzie w stanie dokonać absorpcji wzrostu kosztów surowca wynikającego z nałożenia cła antidumpingowego na proponowanym poziomie. Utrzymywał, że w celu zachowania konkurencyjności i utrzymania się na rynku jest zmuszony do stałej redukcji kosztów produkcji. Również z tego powodu musiał w przeszłości dokonać restrukturyzacji. Ponadto użytkownik ten negocjował obniżki cen ze swoim głównym dostawcą, tj. przemysłem wspólnotowym. Stwierdził on, że nałożenie cła antidumpingowego na proponowanym poziomie będzie wiązać się z realnym ryzykiem zamknięcia jego dwóch zakładów produkcyjnych we Francji specjalizujących się w produkcji metforminy. Miałoby to rzekomo spowodować zwolnienie 270 pracowników.
- (113) Komisja utrzymuje jednak, że nawet jeśli uznać za bezsporny fakt, że nałożenie ceł będzie mieć negatywny wpływ na wspomnianego wyżej użytkownika w kontekście niższych marży związanych ze sprzedażą na rynku wspólnotowym, należy podkreślić, że znaczna część metforminy wytwarzanej przez tego użytkownika na obszarze Wspólnoty jest przedmiotem dalszego wywozu, a tym samym zwolniona jest z wszelkich ceł. W związku z tym nałożenie cła wpłynie jedynie częściowo na produkcję metforminy. Ponadto w świetle marży zysku ujawnionej przez tego użytkownika w kwestionariuszu wyraźnie widać, że cło może przynajmniej częściowo podlegać absorpcji i nie powinno ono spowodować znacznego wzrostu cen metforminy sprzedawanej na rynku wspólnotowym. W związku z powyższym ryzyko zwolnień pracowników wydaje się bardzo odległą perspektywą. Należy także zauważyć, że nienałożenie ceł może prowadzić do sytuacji, w której główny dostawca wspomnianego użytkownika musiałby zaprzestać działalności gospodarczej, przez co użytkownik ten mógłby korzystać tylko z jednego źródła dostaw.
- (114) Użytkownik z sektora środków chemicznych używanych w procesie produkcji papieru utrzymywał także, że cło antidumpingowe na proponowanym poziomie ograniczyłoby jego możliwość zachowania konkurencyjności na rynku wspólnotowym, gdyż jego konkurenci spoza obszaru Wspólnoty mieliby nadal dostęp do DCD bez konieczności płacenia jakichkolwiek ceł antidumpingowych. W związku z tym, że użytkownik ten nie przedłożył kwestionariusza z odpowiedziami ani nie uzasadnił dalej swojego wniosku, nie jest możliwe oszacowanie ani dokonanie pomiaru ilościowego wpływu cła na prowadzoną przez niego działalność gospodarczą.
- (115) Należy jednak pamiętać, że obaj współpracujący użytkownicy, jak wspomniano powyżej, podkreślili znaczenie zachowania dwóch źródeł dostaw. W związku z tym uznaje się, że wprowadzenie środków antidumpingowych na poziomie wyjaśnionym poniżej zagwarantuje długoterminową obecność alternatywnych źródeł dostaw dla sektorów użytkowników końcowych. Z kolei niewprowadzenie takich środków może wiązać się z ryzykiem wyeliminowania jednego ze źródeł dostaw.
- #### 6.4. Interes niepowiązanych importerów
- (116) Czterech importerów, spośród których jeden wykorzystywał także produkt objęty postępowaniem, współpracowało w dochodzeniu. Największy z nich, którego przywóz stanowił około 30 % łącznej ilości DCD przywożonego z ChRL w OD, wskazał, że nałożenie ceł antidumpingowych wpłynie negatywnie na prowadzoną przez niego działalność gospodarczą, a ostatecznie doprowadzi do jego wycofania się z sektora DCD, gdyż z powodu braku produkcji DCD w innych krajach trzecich nie posiada on alternatywnego źródła dostaw. Może to doprowadzić do pewnych zmian organizacyjnych w tym przedsiębiorstwie.
- (117) Nie można wykluczyć możliwości negatywnego wpływu wprowadzenia środków antidumpingowych w odniesieniu do niektórych importerów. Jednakże zważywszy, że środki te przywrócą jedynie konkurencję na rynku wspólnotowym, i biorąc pod uwagę, że użytkownicy końcowi podkreślili konieczność utrzymania dwóch źródeł dostaw, uznaje się, że środki antidumpingowe na proponowanym poziomie, jak określono poniżej, nie powinny przeszkodzić importerom w prowadzeniu sprzedaży produktu objętego postępowaniem na obszarze Wspólnoty.
- (118) Ponadto z uwagi na fakt, że importerzy zaopatrują kilka różnych sektorów użytkowników końcowych, w których DCD ma zmienny udział w kosztach produktu końcowego, uznaje się, że jakkolwiek wzrost cen wynikający z wprowadzenia środków antidumpingowych może przynajmniej w części zostać przeniesiony na użytkowników. W tym kontekście należy także odnotować, że według dostępnych informacji importerzy nie zaopatrują największego sektora użytkowników końcowych, tj. przemysłu farmaceutycznego, w którym rzekomo trudno byłoby przenieść jakkolwiek wzrost kosztów na końcowych klientów z uwagi na konkurencję z krajami trzecimi.
- (119) Jeden z importerów zajmujących się dostawami DCD dla przemysłu tekstylnego, papierniczego, nawozowego oraz zakładów uzdatniania wody twierdził, że branże te nie wymagają wyższej jakości DCD produkowanego przez PW. Utrzymywał ponadto, że wspomniane wyżej branże napotkałyby trudności z przeniesieniem wszelkich dodatkowych kosztów na swoich klientów końcowych.
- (120) Nie podaje się w wątpliwość faktu, że DCD produkowany przez PW może być lepszej jakości niż DCD produkowany przez chińskich producentów eksportujących. Dochodzenie wykazało jednak, że produkt objęty postępowaniem oraz produkt podobny są zasadniczo identyczne, mają te same podstawowe właściwości chemiczne, fizyczne i techniczne oraz takie samo wykorzystanie. Jeśli chodzi o stwierdzenie, że wspomniane wyżej branże nie byłyby w stanie przenieść wzrostu cen surowców na swoich klientów, należy podkreślić, że z powodu braku współpracy ze strony tych użytkowników końcowych nie można dokonać oceny tego stwierdzenia i w związku z tym nie należy go brać pod uwagę.

- (121) Należy także odnotować, że marże zysku różnią się między współpracującymi importerami. Według danych przekazanych przez importerów wzrosty cen wynikające z nałożenia ceł antidumpingowych mogą przynajmniej częściowo podlegać absorpcji.
- (122) W związku z tym uznaje się, że wprowadzenie środków antidumpingowych nie będzie miało poważnego negatywnego wpływu na importerów.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (123) Można oczekiwać, że wprowadzenie środków antidumpingowych umożliwi przemysłowi wspólnotowemu przywrócenie rentowności sektora DCD, a tym samym jego utrzymanie się na rynku. W świetle stale pogarszającej się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego, która spowodowała utratę rentowności całej branży, istnieje wysokie ryzyko, że wskutek niewprowadzenia środków przemysł wspólnotowy będzie musiał rozważyć wycofanie się z sektora DCD, co doprowadzi nieuchronnie do zwolnień pracowników. W ten sposób chińscy producenci eksportujący uzyskają monopol, co będzie niekorzystne dla końcowych użytkowników DCD, którzy podkreślili konieczność zachowania źródła dostaw we Wspólnocie.
- (124) W świetle znacznego podcięcia cenowego ustalonego dla przywozu po cenach dumpingowych uznaje się, że wprowadzenie środków antidumpingowych przywróci jedynie równowagę rynkową poprzez utrzymanie dwóch źródeł dostaw dla użytkowników.
- (125) W związku z tym stwierdza się, że nie ma istotnych powodów związanych z interesem Wspólnoty, aby nie wprowadzać środków antidumpingowych.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (126) W świetle opisanych powyżej ustaleń oraz w celu dokładnego odzwierciedlenia szczególnej sytuacji rynkowej DCD, uznaje się za właściwe wprowadzenie środków antidumpingowych.
- (127) Środki te należy zastosować na odpowiednim poziomie w celu przywrócenia sytuacji uczciwej konkurencji między PW i chińskimi producentami eksportującymi.
- (128) Uznano, że okoliczności tego konkretnego przypadku wymagają zastosowania specjalnego podejścia w celu

określenia poziomu usuwającego szkodę. W tym kontekście należy uwzględnić trzy ważne aspekty:

- (i) Mając na uwadze wnioski dotyczące związku przyczynowego, środki nie powinny stanowić wyrównania za czynniki, które nie mogą być spowodowane przywozem po cenach dumpingowych. Jednakże nie jest możliwe dokładne określenie udziału tych elementów.
- (ii) Margines dumpingu obliczono w wyjątkowy sposób: w związku z tym, że współpracującym producentom eksportującym w ChRL nie można było przyznać MET/IT oraz z powodu braku kraju analogicznego, wartość normalną należało skonstruować na podstawie kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego.
- (iii) Istnieją tylko dwa źródła dostaw DCD na świecie: przemysł wspólnotowy znajdujący się w Niemczech oraz kilku producentów eksportujących z ChRL. Wymaga to zastosowania ostrożnego podejścia, aby uniknąć stworzenia monopolu lub krytycznej sytuacji podażowej na rynku wspólnotowym.
- (129) Należy również odnotować, że z dniem 1 lipca 2007 r. stawka zwrotu podatku VAT stosowana wobec wywozu DCD pochodzącego z ChRL została zmniejszona z 13 % do 5 %. Prawdopodobnie spowoduje to wzrost cen eksportowych chińskiego DCD, gdyż koszt produkcji DCD dla celów eksportowych będzie wyższy.
- (130) W tych okolicznościach należało zastosować bardziej przemyślaną metodę w celu określenia poziomu usuwającego szkodę związanego z przywozem po cenach dumpingowych. Uznano za właściwe skupienie się na szkodliwych skutkach wynikających bezpośrednio z podcięcia cenowego stosowanego przez chińskich producentów eksportujących oraz ustalenie poziomu usuwającego szkodę na podstawie kwoty wystarczającej do wyeliminowania obecnego podcięcia cenowego i dodanie elementu zysku odpowiadającego marży zysku (między 0 a 5 %) uzyskanej przez przemysł wspólnotowy w 2001 r. w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Tego rodzaju podejście umożliwi PW stosowanie wyższych cen i w związku z tym poprawę jego sytuacji finansowej i gospodarczej w zakresie, w jakim przywóz po cenach dumpingowych wywarł na nią wyraźny wpływ.
- (131) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wynikających z dochodzenia, PW stwierdził, że proponowany poziom cła nie zapewni mu rentowności, ponieważ nie umożliwi podniesienia cen do poziomu pokrywającego wszystkie koszty produkcji. W zamian PW zaproponował metodę gwarantującą próg rentowności dla całego łańcucha produkcji DCD. Jednakże metoda ta musiała zostać odrzucona, jako że została opracowana na podstawie danych w dużym stopniu niezawierających oraz dotyczyłaby innych produktów niż produkt objęty postępowaniem.

(132) W związku z tym utrzymuje się, że cło ustalone na podstawie podcięcia cenowego i zysku doprowadzi do usunięcia szkody bezpośrednio spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych, nawet jeżeli nie uwolni PW od wszelkich trudności finansowych i gospodarczych. Pokrycie wszystkich kosztów produkcji stanowiłoby nadmierne wyrównanie, mając na uwadze czynniki inne niż przywóz po cenach dumpingowych. Należy również uwzględnić, że PW korzysta ze szczególnej pozycji na rynku związanej z bezpośrednią bliskością klientów.

(133) Na podstawie powyższego określono niezbędny poziom wzrostu cen poprzez wykorzystanie średnich ważonych cen importowych, ustalonych w celu obliczenia podcięcia cenowego, i dodanie dodatkowego elementu zysku. Wynik został wyrażony w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF.

(134) W świetle opisanych powyżej szczególnych okoliczności Komisja będzie dokładnie monitorować sytuację na rynku. Jeżeli okaże się, że środki są nieodpowiednie lub jeżeli doprowadzą one do niedoborów na rynku wspólnotowym lub monopolu jednej ze stron, Komisja niezwłocznie podejmie działania wszczynając przegląd z urzędu na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego lub stosując art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

7.2. Ostateczne środki

(135) W świetle powyższych stwierdzeń uznaje się, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem.

(136) W związku z tym, że poziom usuwający szkodę jest niższy od ustalonego marginesu dumpingu, ostateczne środki powinny zostać określone na podstawie poziomu usuwającego szkodę.

(137) Na podstawie powyższego stawka celna, wyrażona w postaci wartości procentowej ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosi:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)
ChRL	Wszystkie przedsiębiorstwa	49,1 %

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz 1-cyjanoguanidyny (dicyjanodiamidu), objętej kodem CN 2926 20 00, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi 49,1 % dla produktu opisanego powyżej.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnym dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1332/2007**z dnia 14 listopada 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 listopada 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	61,6
	MK	18,4
	TR	83,1
	ZZ	54,4
0707 00 05	JO	196,3
	MA	68,0
	TR	104,1
	ZZ	122,8
0709 90 70	MA	63,6
	TR	89,2
	ZZ	76,4
0805 20 10	MA	80,6
	ZZ	80,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	23,0
	IL	68,7
	TR	82,9
	UY	98,5
	ZZ	68,3
0805 50 10	AR	73,8
	TR	99,1
	ZA	60,0
	ZZ	77,6
0806 10 10	BR	235,4
	TR	136,5
	US	267,2
	ZZ	213,0
0808 10 80	AR	83,4
	CA	95,9
	CL	33,5
	MK	31,5
	US	101,8
	ZA	87,4
0808 20 50	AR	49,3
	CN	74,2
	TR	129,4
	ZZ	84,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1333/2007**z dnia 13 listopada 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w wodach WE i wodach międzynarodowych obszaru ICES
IIa oraz IV przez statki pływające pod banderą Niemiec**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada, złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	72
Państwo członkowskie	Niemcy
Stado	Dorsz/2AC4.
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	Wody WE i wody międzynarodowe obszaru IIa i IV
Data	27.10.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1334/2007**z dnia 14 listopada 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1749/96 w sprawie wstępnych środków koniecznych do wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 dotyczącego zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 i art. 5 ust. 3,uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁽²⁾, wymaganą na mocy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2494/95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zharmonizowane wskaźniki cen konsumpcyjnych (HICP) to zharmonizowane dane liczbowe dotyczące inflacji niezbędne Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu do wykonywania swych funkcji określonych w art. 121 Traktatu WE. HICP zostały opracowane dla ułatwienia międzynarodowego porównywania inflacji cen konsumpcyjnych. Są one ważnym wskaźnikiem przy zarządzaniu polityką monetarną.
- (2) HICP stanowią dosyć kompleksowe ramy pojęciowe. Od chwili przyjęcia początkowych środków wykonawczych osiągnięto znaczący postęp w procesie harmonizowania metodyk; nadal istnieją jednak obszary, w których porównanie nie jest możliwe w odniesieniu do doboru próby, produktów lub usług zamienników, dostosowania jakości i agregacji.
- (3) Dotychczasowe ramy HICP definiują HICP jako wskaźnik typu Laspeyres dotyczący zmieniającej się siły nabywczej pieniądza w zakresie nabywania towarów i usług w celu bezpośredniego zaspokojenia potrzeb konsumentów. Definicja ta odzwierciedla współczesne rozumienie inflacji konsumpcyjnej w Unii Europejskiej a szczególnie w strefie euro.
- (4) HICP odnoszą się do cen wszystkich towarów nabywanych przez konsumentów, którzy starają się zachować modele konsumpcji, to znaczy do towarów określonych przez podstawowe kategorie wydatków (wagi). Kategorie te składają się z wyraźnie wymienionych segmentów konsumpcyjnych odróżniających się poprzez cel konsumpcji. W statystyce zbiorów wszystkich ofert produktów może być dokładnie podzielony na segmenty konsumpcyjne. Segmenty konsumpcyjne są stosunkowo trwałe, choć oferty produktów, które tworzą dany segment, zmieniają się wraz ze zmieniającym się rynkiem.
- (5) Pojęcie segmentów konsumpcyjnych według celu ma zatem kluczowe znaczenie dla doboru próby, dla znaczenia zmiany jakości i dla dostosowania jakości. Jednakże niejednoznaczność tego pojęcia dotyczy poziomu agregacji, na którym jest ono definiowane i wdrażane.
- (6) Zakres ofert produktów zmienia się w czasie, jako że produkty ulegają zmianie lub są zastępowane przez dostawców detalicznych lub producentów. HICP wymagają przedstawienia wszystkich obecnie dostępnych ofert produktów w ramach segmentu konsumpcyjnego zgodnie z celem wybranym w okresie odniesienia, aby dokonać pomiaru ich wpływu na inflację. Dotyczy to szczególnie nowych modeli lub odmian już istniejących produktów.
- (7) Zmiana jakości dotyczy więc stopnia, w jakim dostępne produkty nadają się do zaspokojenia potrzeb segmentu konsumpcyjnego, do którego należą. Zmiana jakości powinna być oceniana poprzez odniesienie do specyfikacji konkretnych produktów w ramach segmentu konsumpcyjnego.
- (8) W celu wypracowania rozwiązań zapewniających porównywalność HICP, utrzymania ich wiarygodności i zasadności zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2494/95, niezbędne są wyjaśnienia i zmiany do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1749/96 z dnia 9 września 1996 r. w sprawie wstępnych środków koniecznych do wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2494/95 dotyczącego zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 27.10.1995, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Opinia wydana w dniu 5.10.2007 r. (Dz.U. C 248 z 23.10.2007, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 229 z 10.9.1996, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1708/2005 (Dz.U. L 274 z 20.10.2005, str. 9).

- (9) Należy zatem dokładniej sprecyzować cele i definicje HICP, tak aby ustalić w jakim stopniu determinują one rzeczywiste praktyki doboru próby, stosowania zamienników produktów lub usług oraz dostosowania jakości, określić wymagany sposób przedstawiania HICP i ich formę oraz wyznaczyć dalsze minimalne standardy w stosunku do doboru próby, produktów lub usług zamienników, dostosowania jakości i agregacji.
- (10) W szczególności konieczne jest ustalenie docelowych wskaźników odnośnie doboru próby, produktów lub usług zamienników i dostosowania jakości oraz zapewnienie, że HICP zamykają się blisko celu ze stosunkowo małym stopniem niepewności lub błędu w zakresie błędów systematycznych i wariacji. Należy znaleźć właściwy kompromis pomiędzy nieobciążonością a precyzją.
- (11) W celu lepszego sprecyzowania docelowych HICP i rozwiązania problemu „stałości” koszyka HICP, koncepcja „segmentu konsumpcyjnego według celu” oferuje realistyczne rozwiązanie, jako że może ona bazować na koniecznej stałości wskaźnika typu Laspeyres i nadać jej konkretną treść w kontekście zmieniających się rynków.
- (12) Konieczne jest zapewnienie, że segmenty konsumpcyjne w okresie odniesienia są wybrane tak, aby przedstawiać całkowity podział ogółu transakcji i że produkty lub usługi zamienniki zachowują przedstawienie obecnych ofert produktów w ramach segmentu konsumpcyjnego już przedstawionego w HICP. Przedstawienie ostatecznych wydatków pieniężnych gospodarstw domowych zgodnie z celem konsumpcyjnym powinno odzwierciedlać dynamiczną naturę zmieniających się rynków.
- (13) Należy zapewnić, że ocena państw członkowskich, czy zmiana jakości ma miejsce, jest oparta na dowodach różnic w cenach uzależniających cechy, które mają znaczenie dla celów konsumpcyjnych w danym przypadku. W tym celu Komisja (Eurostat) powinna sporządzić precyzyjne standardy dostosowania jakości w oparciu o poszczególne przypadki.
- (14) Ponadto konieczne jest rozszerzenie definicji podstawowych agregatów i zharmonizowanie w większym stopniu praktyki agregowania i stosowania produktów i usług zamienników w ramach podstawowych agregatów.
- (15) Należy wziąć przy tym pod uwagę zasadę efektywności kosztowej zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2494/95.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 1749/96 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programów Statystycznych ustanowionego decyzją Rady 89/382/EWG, Euratom ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W treści rozporządzenia (WE) nr 1749/96 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) »Ostateczne wydatki konsumpcyjne gospodarstw domowych« określone w załączniku 1b definiuje się jako część ostatecznych wydatków konsumpcyjnych, ponoszonych przez gospodarstwa bez względu na ich narodowość lub stałe miejsce zamieszkania, w transakcjach pieniężnych na obszarze gospodarczym państwa członkowskiego w związku z towarami i usługami, które bezpośredniego zaspokajają indywidualne potrzeby lub życzenia konsumentów w jednym lub w dwóch porównywalnych okresach czasu.
- 2) »Oferta produktów« oznacza konkretny towar lub usługę, które są wystawione na sprzedaż za określoną cenę w konkretnym punkcie sprzedaży lub przez konkretnego dostawcę, pod określonymi warunkami sprzedaży i w ten sposób stanowi wyjątkową całość w określonym czasie.
- 3) »Objęcie« HICP tj. statystyczny »ogół towarów i usług«, który ma być przedstawiony przez HICP, oznacza zbiór wszystkich transakcji wchodzących w skład ostatecznych wydatków pieniężnych gospodarstw domowych na konsumpcję.
- 4) »Segment konsumpcyjny według celu« lub »segment konsumpcyjny« oznacza zbiór transakcji dotyczący oferty produktów, które w oparciu o wspólne cechy mają służyć wspólnemu celowi jako że:
 - są przeznaczone głównie do stosowania w podobnych sytuacjach,
 - mogą być w znaczącym stopniu określone przez wspólną specyfikację oraz
 - mogą być uznawane przez konsumentów za równorzędne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47.

- 5) »Towary i usługi, które stały się od niedawna znaczące« to towary i usługi, dla których zmiany cen nie wchodzą wyraźnie w zakres HICP państw członkowskich i których udział w szacowanych wydatkach konsumpcyjnych wynosi przynajmniej tysięczną część wydatków, które są uwzględnione w HICP.
- 6) »Dobór próby« oznacza każde postępowanie przy sporządzaniu HICP, do którego wykorzystuje się część z całości ofert towarowych, aby oszacować zmianę ceny dla segmentów konsumpcyjnych ujętych w HICP.
- 7) »Próba docelowa« oznacza zbiór ofert produktów w ramach segmentu konsumpcyjnego, który ma być przedmiotem obserwacji ze strony państwa członkowskiego w celu otrzymania rzetelnego i porównywalnego przedstawienia docelowej całości HICP.
- 8) »Wagi« używane do agregowania HICP oznaczają właściwe szacunki względnych wydatków na podgrupę docelowego ogółu towarów i usług zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2454/97 (*).
- 9) »Ustalona cena« to cena rzeczywiście potwierdzona przez państwa członkowskie.
- 10) »Zamienna oferta produktów« oznacza ofertę produktów o ustalonej cenie, która zastępuje ofertę produktów w próbie docelowej.
- 11) »Cena produktu lub usługi zamiennika« oznacza ustaloną cenę za zamienną ofertę produktów.
- 12) »Cena szacunkowa« oznacza cenę, która jest używana zamiast ustalonej ceny i którą ustala się zgodnie z właściwą procedurą. Cen wcześniej ustalonych nie uważa się za ceny szacunkowe, o ile nie można udowodnić, iż przedstawiają one odpowiednio przeprowadzone szacunki.
- 13) »Podstawowa grupa produktów« oznacza zbiór ofert produktów, które zostały wybrane do próby w celu przedstawienia jednego lub więcej segmentu konsumpcyjnego w ramach HICP.
- 14) »Podstawowy agregat« oznacza podstawową grupę produktów, podzieloną np. ze względu na regiony, miasta, typy punktów sprzedaży i w ten sposób odnoszącą się do poziomu, na którym ustalone ceny wchodzą do HICP. W przypadku kiedy podstawowe grupy produktów nie są podzielone, termin »podstawowa grupa produktów« i »podstawowy agregat« ma to samo znaczenie.
- 15) »Wskaźnik podstawowych agregatów« oznacza wskaźnik cen podstawowego agregatu.
- 16) »Zmiana jakości« oznacza, że zastąpienie spowodowało znaczące różnice w stopniu, w którym zastąpiona oferta produktów służy celowi konsumpcyjnemu segmentu konsumpcyjnego, do którego należy, zawsze kiedy państwo członkowskie uzna to za stosowne.
- 17) »Dostosowanie jakości« oznacza procedurę, zgodnie z którą uwzględnia się ustaloną zmianę jakości poprzez wzrost lub obniżenie ustalonych cen aktualnych lub referencyjnych o czynnik lub kwotę, które odpowiadają wartości tej zmiany jakości.

(*) Dz.U. L 340 z 11.12.1997, str. 24.;

2) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Zasady

1. Zebrane HICP to statystyka z próby, która odzwierciedla średnią zmianę cen dla badanego ogółu towarów i usług pomiędzy miesiącem kalendarzowym obecnego wskaźnika i okresem, z którym jest porównywany.

2. W statystyce zbiór wszystkich transakcji może być dokładnie podzielony na podzbiory odpowiadające ofertom produktów, do których transakcje te należą. Są one klasyfikowane zgodnie z czterocyfrowymi kategoriami i podkategoriami przedstawionymi w załączniku Ia, które wywodzą się z międzynarodowej klasyfikacji COICOP i określane są jako COICOP/HICP (klasyfikacja konsumpcji indywidualnej według celu użycia, dopasowana do wymogów HICP).

3. HICP są obliczane przy użyciu formuły zgodnej z formułą typu Lespeyres.

4. Segmenty konsumpcyjne tworzą ustalone jednostki w koszyku wskaźników, zgodnie z którym opracowuje się HICP.

5. Ceny używane w HICP są cenami kupna płacnymi przez gospodarstwa domowe przy nabywaniu poszczególnych towarów i usług w transakcjach pieniężnych.

6. W przypadku gdy towary i usługi dostępne są dla konsumentów bezpłatnie, a następnie pobierana jest cena rzeczywista, wówczas zmiana z ceny zerowej na cenę rzeczywistą i odwrotnie, powinna być uwzględniona w HICP.

7. HICP dostarczają wskaźnika rzeczywistej zmiany cen nieobarczonej zmianą jakości. Mają one:

- a) odzwierciedlać zmianę cen na podstawie zmienionych wydatków na utrzymanie wzorca konsumpcji gospodarstw domowych oraz skład populacji konsumentów w okresie bazowym lub okresie odniesienia; oraz
- b) być skonstruowane poprzez właściwe korekty dla ustalonej zmiany jakości. Dostosowanie jakości służy rzetelności i reprezentatywności HICP jako wskaźnika rzeczywistej zmiany ceny.

8. W zakresie zmiany jakości, oceny opierają się na właściwych dowodach zmian między specyfikacją zamienionej oferty produktów i oferty produktów w zamienionej przez nią w próbie; to jest różnicy w znaczących cechach determinujących oferty produktów takich jak marka lub materiał, które mają znaczenie celu konsumpcyjnego w danym przypadku.

Nie uważa się za zmianę jakości kompleksowych corocznych lub rzadszych korekt kontroli prób HICP. Jej włączenie przeprowadza się poprzez ustalenie odpowiedniego łańcucha połączeń. Korekta próby HICP nie usuwa potrzeby wprowadzenia zamiennej oferty produktów bez zwłoki pomiędzy dwiema korektami.

9. Przedstawienie podstawowej grupy produktów lub podstawowego agregatu jest określone poprzez wagi wydatków z nią związanych. Inne wagi mogą być używane w ramach podstawowych agregatów pod warunkiem, że zapewniono reprezentatywność wskaźników.

10. »Wiarygodność« oceniana jest na podstawie »precyzji«, która odnosi się do wielkości błędu próby i »reprezentatywności« odnoszącej się do braku błędów systematycznych.»

- 3) w art. 4 ust. 2 słowa „art. 2 lit. b)” zastępuje się słowami „art. 2 ust. 5”;

4) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Minimalne normy dla procedury zamiany i dostosowania jakości

1. Metody przeprowadzania procedury dostosowania jakości są oceniane w poniższy sposób:

- a) metody typu A: te, które uznaje się za dostarczające najlepszych rezultatów w odniesieniu do precyzji i błędów systematycznych;
- b) metody typu B: te, które mogą dostarczyć mniej precyzyjnych lub reprezentatywnych danych niż metody typu A, lecz które są również uznawane za akceptowalne. Metody typu B powinny być wykorzystywane w przypadkach, kiedy nie stosuje się metod typu A; oraz
- c) metody typu C: wszystkie inne metody, które nie są stosowane.

2. Normy dotyczące oceny metod dostosowania jakości są opracowywane i publikowane przez Komisję (Eurostat) po konsultacjach z KPS, w oparciu o indywidualne podejście i z właściwym uwzględnieniem aspektów efektywności kosztowej i kontekstu, w którym są stosowane.

Ocena metod dostosowania jakości nie wyklucza przyjęcia środków wykonawczych w tym zakresie zgodnych z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2494/95.

3. Metody typu A i B są uznawane za odpowiednie metody dostosowania jakości. HICP, w których uwzględniono odpowiednie procesy dostosowania jakości, uważa się za porównywalne. Pomijając inne przesłanki, metody typu A mają pierwszeństwo przed metodami typu B.

4. Jeżeli państwa członkowskie nie dysponują swoimi szacunkami, wtedy wykorzystują istniejące szacunki na podstawie informacji, które udostępnia Komisja (Eurostat), jeśli są one przydatne i istotne.

5. W żadnym wypadku nie należy szacować zmiany jakości jako całościowej różnicy cen między tymi dwoma ofertami towarowymi, jeśli nie można tego uzasadnić jako szacunku odpowiedniego.

6. W przypadku gdy nie są dostępne żadne szacunki, wylicza się zmiany cen jako różnicę między zmienioną ceną a ceną zastąpionej oferty towarowej.

7. Zastąpione oferty produktów:

a) są albo »zasadniczo równoważne« w przypadku, kiedy nie występuje zmiana jakości pomiędzy zastąpioną ofertą produktów a tą, którą zastąpiła ona w badanej próbie lub »równoważna z uwzględnieniem dostosowania jakości«, jeżeli dostosowanie jakości jest konieczne dla badanej zmiany jakości pomiędzy zastąpioną ofertą produktów i tą, którą zastąpiła ona w badanej próbie;

b) są wybierane z tych samych segmentów konsumpcyjnych, jak te które ulegają zastąpieniu w celu zachowania reprezentatywności segmentów konsumpcyjnych;

c) nie są wybierane na podstawie zbieżności cen. Ma to zastosowanie zwłaszcza wtedy, gdy zastąpienia należy dokonać po tym, jak towary lub usługi zostały wystawione na sprzedaż po niższej cenie.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 października 2006 r.

w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE oraz art. 54 Porozumienia EOG

(Sprawa COMP/C2/38.681 – Drugie Porozumienie z Cannes)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4350)

(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim i niemieckim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/735/WE)

W dniu 4 października 2006 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE oraz w art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, mając na uwadze uzasadniony interes przedsiębiorstw związany z ochroną ich działalności handlowej. Pełen tekst wspomnianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w językach autentycznych sprawy, które w tym przypadku są takie same jak języki robocze Komisji, znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/index/by_nr_77.html#i38_681

- (1) Niniejsza decyzja skierowana jest do Elliniki Etairia Prostatias tis Pneumatikis Idioktisias A.E. (AEPI), Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte m.b.H. (AustroMechana), BMG Music Publishing International Ltd, Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA), Mechanical-Copyright Protection Society Limited (MCPS), Mechanical-Copyright Protection Society Ireland (MCPSI), Nordic Copyright Bureau (NCB), Société Belge des Auteurs Compositeurs et Editeurs (SABAM), Société pour l'Administration du Droit de Reproduction Mécanique des Auteurs, Compositeurs et Editeurs (SDRM), Sociedad General Autores y Editores (SGAE), Società Italiana degli Autori ed Editori (SIAE), Sony/ATV Music Publishing Europe, Sociedade Portuguesa de Autores (SPA), Stichting Stemra (STEMRA), Schweizerische Gesellschaft für die Rechte der Urheber musikalischer Werke (SUISA), Universal Music Publishing Group i Warner Chappell Music Ltd, dalej zwanych „stronomi drugiego porozumienia z Cannes”.
- (2) Przedmiotem postępowania jest Drugie Porozumienie z Cannes, które zostało zawarte między 18 stowarzysze-

niami (13 stowarzyszeniami zbiorowego zarządzania mechanicznymi prawami autorskimi i pięcioma największymi wydawcami muzycznymi będącymi członkami tych stowarzyszeń) i dotyczy stosunków między tymi stowarzyszeniami w zakresie zarządzania mechanicznymi prawami autorskimi utworów muzycznych, na które udzielono wytwórciom fonograficznych licencji do wielokrotniania nagrań dźwiękowych na nośnikach fizycznych. We wstępnej ocenie Komisja wyraziła zastrzeżenia na mocy art. 82 Traktatu WE oraz art. 54 Porozumienia EOG dotyczące dwóch klauzul Drugiego Porozumienia z Cannes. Pierwszą z nich była klauzula, która stanowi, że stowarzyszenie zbiorowego zarządzania musi uzyskać pisemną zgodę „stosownego członka” przed przyznaniem rabatu wytwórci fonograficznej w ramach centralnego porozumienia licencyjnego. Drugą z nich była klauzula, która stanowi, że stowarzyszenia zbiorowego zarządzania nie może podejmować działalności na rynkach wydawnictw muzycznych lub produkcji płyt. Jeśli chodzi o zakłócanie konkurencji Komisja obawiała się, że pierwsza klauzula może utrudnić lub wręcz uniemożliwić stowarzyszeniom zbiorowego zarządzania przyznawanie rabatów na rzecz wytwórci fonograficznych. W przypadku drugiej klauzuli, obawy te dotyczyły możliwości zapobiegania przez stowarzyszenia zbiorowego zarządzania potencjalnej konkurencji na rynkach wydawnictw muzycznych i produkcji płyt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).

- (3) Komisja uznała, że zobowiązania zaproponowane przez strony drugiego porozumienia z Cannes w wystarczający sposób rozwiewają obawy o konkurencję. W szczególności strony zmieniły klauzulę dotyczącą przyznawania rabatów, tak aby stowarzyszenie zbiorowego zarządzania mogło przyznać rabat pokryty ze środków na wydatki administracyjne, które otrzymało z tytułu opłat licencyjnych pobieranych na rzecz swoich członków, bez uzyskania pisemnej zgody „stosownego członka”, jeżeli zdecyduje o tym odpowiedni organ tego stowarzyszenia. Strony usunęły klauzulę zabraniającą stowarzyszeniom zbiorowego zarządzania działalności na rynkach wydawnictw muzycznych lub produkcji płyt i zgodziły się w przyszłości nie podpisywać porozumień o podobnych skutkach.
- (4) W decyzji tej stwierdza się, że w świetle omówionych powyżej zobowiązań podjętych przez drugie porozumienie z Cannes, podstawy do podjęcia przez Komisję działań przestają istnieć.
- (5) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał pozytywną opinię w dniu 18 września 2006 r.
-

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2007 r.****zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w odniesieniu do wykazu państw trzecich i części państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz niektórych rodzajów świeżego mięsa do Wspólnoty***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5365)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/736/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾, w szczególności pierwsze zdanie jej art. 8, art. 8 ust. 1 akapit pierwszy i art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Część 1 załącznika II do decyzji Rady 79/542/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. ustalającej wykaz państw trzecich lub części państw trzecich oraz ustanawiającej warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz świadectw weterynaryjnych przy przywozie do Wspólnoty niektórych żywych zwierząt i ich świeżego mięsa⁽⁴⁾ zawiera wykaz państw trzecich i części państw trzecich, z których państwa członkowskie mogą przywozić świeże mięso niektórych zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

(2) Załącznik określa terminy, w których przywóz do Wspólnoty jest dopuszczony lub nie jest dopuszczony w zależności od daty uboju lub zabicia zwierząt, z których uzyskano mięso. Terminy te zostały określone, aby umożliwić przywóz świeżego mięsa wyprodukowanego przed wprowadzeniem ograniczeń dotyczących zdrowia zwierząt w odniesieniu do niektórych państw trzecich i części państw trzecich.

(3) Jednakże, aby zagwarantować wysoki poziom ochrony zdrowia we Wspólnocie, właściwe jest, by określić, że przywóz świeżego mięsa uzyskanego w państwie trzecim od zwierząt ubitych w dniu lub przed dniem wprowadzenia środków ograniczających dozwolony jest tylko w ograniczonym czasie, czyli przez 90 dni. W przypadku przesyłek, na które świadectwa zostały wydane w dniu lub przed dniem wprowadzenia zakazu przywozu, transportowanych na pełnym morzu w chwili wejścia w życie tego zakazu, okres ten powinien wynosić 40 dni.

(4) Do załącznika II do decyzji 79/542/EWG należy wstawić datę, od której przywóz świeżego mięsa z niektórych państw trzecich i części państw trzecich jest dopuszczony lub zabroniony, w celu uniknięcia przywozu świeżego mięsa wyprodukowanego w okresie, w którym w tym państwie lub jego części występowało zagrożenie dla zdrowia zwierząt.

(5) Istniejące wskazówki dotyczące terminów w tym załączniku stwarzają także problemy praktyczne zarówno dla punktów kontroli granicznej Wspólnoty przy sprawdzaniu świadectw zdrowia wystawionych dla przywozu takiego mięsa, jak i dla właściwych służb w państwach trzecich wywozu przy przygotowywaniu tych świadectw.

(6) W związku z tym, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i zapewnienia jasności, spójności i przejrzystości w odniesieniu do wykazu państw trzecich, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa do Wspólnoty, należy zmienić załącznik II do decyzji 79/542/EWG i wykreślić wzmianki o wspomnianych terminach. Ponadto należy uaktualnić wpisy dotyczące niektórych krajów, zwłaszcza Paragwaju i Brazylii.

- (7) W celu umożliwienia przywozu z niektórych państw trzecich i ich części zapasów świeżego mięsa obecnie dopuszczonego do przywozu do Wspólnoty na mocy decyzji 79/542/EWG, które nie będzie już dopuszczane po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, należy ustanowić okres przejściowy wynoszący 90 dni.
- (8) Z powodu dwóch ognisk pryszczycy w Argentynie w lutym 2006 r. decyzja Komisji 2006/259/WE z dnia 27 marca 2006 r. zmieniająca załącznik II do decyzji Rady 79/542/EWG w odniesieniu do regionalizacji w przypadku Argentyny oraz w odniesieniu do wzorów świadectw dotyczących przywozu świeżego mięsa wołowego z Argentyny ⁽¹⁾ zabroniła przywozu odkostnionego i dojrzałego mięsa wołowego z ośmiu departamentów w prowincji Corrientes. Niedawna kontrola wspólnotowa w Argentynie wykazała, że obecne ograniczenia dotyczące zdrowia zwierząt obowiązujące w ośmiu wspomnianych departamentach nie są już konieczne, zwłaszcza w odniesieniu do pryszczycy. Ograniczenia te nie powinny już zatem dłużej obowiązywać w odniesieniu do tych obszarów Argentyny zgodnie z wnioskiem złożonym przez to państwo.
- (9) Kontrola wykazała także, że produkcja odkostnionego i dojrzałego mięsa wołowego w Argentynie spełnia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt określone w decyzji 79/542/EWG. Należy zatem zezwolić na przywóz do Wspólnoty odkostnionego i dojrzałego mięsa jeleniowatych z Argentyny.
- (10) Ze względu na wystąpienie dwóch ognisk pryszczycy w Botswanie w kwietniu 2006 r., decyzja Rady 79/542/EWG, zmieniona decyzją Komisji 2006/463/WE ⁽²⁾, zakazała przywozu odkostnionego i dojrzałego mięsa wołowego z części terytorium Botswany. Dokumentacja otrzymana z Botswany i pozytywny wynik kontroli wspólnotowej przeprowadzonej w tym kraju w marcu 2007 r. wskazują, że środki podjęte przez Botswanę były skuteczne dla zwalczania i wyeliminowania choroby. Zatem we wspomnianej części terytorium Botswany nie powinny już obowiązywać obecne ograniczenia dotyczące zdrowia zwierząt.
- (11) Ponadto kontrola wspólnotowa oceniła pozytywnie dwa inne regiony Botswany, które zostały uznane przez OIE za wolne od pryszczycy bez szczepień. Należy zatem zezwolić tym obszarom na wywóz do UE odkostnionego i dojrzałego mięsa bydła domowego, owiec i hodowlanych lub dzikich zwierząt nieudomowionych.
- (12) Obszary Kolumbii wymienione są w części 1 załącznika II do decyzji 79/542/EWG jako części państw trzecich,
- z których dozwolony jest przywóz niektórych rodzajów świeżego mięsa wołowego do Wspólnoty. Jednakże Kolumbia nie przedłożyła jeszcze planu monitorowania pozostałości w świeżym mięsie wołowym zgodnie z decyzją Komisji 2004/432/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zatwierdzenia przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE planów w zakresie kontroli pozostałości ⁽³⁾. Ponadto żaden zakład nie posiada zezwolenia na wywóz świeżego mięsa do Wspólnoty. Zatem przywóz świeżego mięsa wołowego z Kolumbii nie powinien być dłużej dozwolony i należy wprowadzić niezbędne zmiany do części 1 załącznika II do decyzji 79/542/EWG.
- (13) W celu umożliwienia właściwym zainteresowanym stronom dostosowanie do nowego systemu przywozowego, należy ustanowić, by niniejsza decyzja weszła w życie dnia 1 grudnia 2007 r.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 79/542/EWG.
- (15) Decyzja Komisji 96/367/WE z dnia 13 czerwca 1996 r. dotycząca środków ochronnych w odniesieniu do występowania pryszczycy w Albanii ⁽⁴⁾ oraz decyzja Komisji 96/414/WE z dnia 4 lipca 1996 r. dotycząca środków ochronnych w odniesieniu do przywozu zwierząt i produktów zwierzęcych z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii z uwagi na ogniska pryszczycy ⁽⁵⁾ są przedawnione, jako że przepisy w nich ustanowione objęte są już innymi aktami prawnymi Wspólnoty. Dla celów przejrzystości i pewności prawnej należy uchylić wymienione decyzje.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Część 1 załącznika II do decyzji 79/542/WE zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzje 96/367/WE i 96/414/WE tracą moc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 5.7.2006, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 154 z 30.4.2004, str. 44. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/362/WE (Dz.U. L 138 z 30.5.2007, str. 18).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 19.6.1996, str. 17. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 98/373/WE (Dz.U. L 170 z 16.6.1998, str. 62).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 167 z 6.7.1996, str. 58. Decyzja zmieniona decyzją 98/373/WE.

Artykuł 3

Zezwala się nadal przez okres przejściowy wynoszący 90 dni od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji na przywóz świeżego mięsa do UE, który został dopuszczony na podstawie decyzji 79/542/EWG i który z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji nie będzie już dopuszczony.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 grudnia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

ŚWIEŻE MIĘSO

Część 1

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I ICH CZĘŚCI (*)

Państwo	Kod obszaru	Opis obszaru	Świadectwo weterynaryjne		Warunki szczególne	Data zakończenia (**)	Data rozpoczęcia (***)
			Wzór/Wzory	SG			
1	2	3	4	5	6	7	8
AL – Albania	AL-0	Cały kraj	—				
AR – Argentyna	AR-0	Cały kraj	EQU				
	AR-1	Prowincje: Buenos Aires, Catamarca, Corrientes (oprócz departamentów Berón de Astrada, Capital, Empedrado, General Paz, Itati, Mbucuruyá, San Cosme oraz San Luís del Palmar), Entre Ríos, La Rioja, Mendoza, Misiones, Neuquen, Rio Negro, San Juan, San Luis, Santa Fe, Tucuman, Cordoba. La Pampa, Santiago del Estero, Chaco, Formosa, Jujuy i Salta, z wyjątkiem obszaru buforowego 25 km od granicy z Boliwią i Paragwajem, rozciągającego się od okręgu Santa Catalina w prowincji Jujuy do okręgu Laishi w prowincji Formosa	BOV	A	1		18 marca 2005 r.
			RUF	A	1		z dnia 1 grudnia 2007 r.
	AR-2	Chubut, Santa Cruz i Tierra del Fuego	BOV, OVI, RUF, RUF				1 marca 2002 r.
	AR-3	Corrientes: departamenty Berón de Astrada, Capital, Empedrado, General Paz, Itati, Mbucuruyá, San Cosme oraz San Luís del Palmar	BOV, RUF	A	1		z dnia 1 grudnia 2007 r.
AU – Australia	AU-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW				
BA – Bośnia i Hercegowina	BA-0	Cały kraj	—				
BH – Bahrajn	BH-0	Cały kraj	—				

1	2	3	4	5	6	7	8
BR – Brazylia	BR-0	Cały kraj	EQU				
	BR-1	Część stanu Minas Gerais (z wyjątkiem regionalnych przedstawicielstw Oliveira, Passos, São Gonçalo de Sapucaí, Setelagoas i Bambuí); Stan Espírito Santo; Stan Goiás; Część stanu Mato Grosso obejmujący jednostki regionalne: <ul style="list-style-type: none"> — Cuiaba (z wyjątkiem gmin San Antonio de Leverger, Nossa Senhora do Livramento, Pocone i Barão de Melgaço), — Caceres (z wyjątkiem gminy Caceres), — Lucas do Rio Verde, — Rondonopolis (z wyjątkiem gminy Itiquiora), — Barra do Garça, — Barra do Burgres. Stan Rio Grande do Sul 	BOV	A oraz H	1		1 listopada 2002 r.
	BR-2	Stan Santa Catarina	BOV	A oraz I	1		1 listopada 2002 r.
BW – Botswana	BW-0	Cały kraj	EQU, EQW				
	BW-1	Strefy 3c, 4b, 5, 6, 8, 9 i 18 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1		z dnia 1 grudnia 2007 r.
	BW-2	Strefy 10, 11, 12, 13 i 14 weterynaryjnego zwalczania chorób	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1		7 marca 2002 r.
BY – Białoruś	BY-0	Cały kraj	—				
BZ – Belize	BZ-0	Cały kraj	BOV, EQU				
CA – Kanada	CA-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G			
CH – Szwajcaria	CH-0	Cały kraj	•				
CL – Chile	CL-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF				
CN – Chiny (Chińska Republika Ludowa)	CN-0	Cały kraj	—				
CO – Kolumbia	CO-0	Cały kraj	EQU				

1	2	3	4	5	6	7	8
CR – Kostaryka	CR-0	Cały kraj	BOV, EQU				
CU – Kuba	CU-0	Cały kraj	BOV, EQU				
DZ – Algieria	DZ-0	Cały kraj	—				
ET – Etiopia	ET-0	Cały kraj	—				
FK – Falklandy	FK-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU				
GL – Grenlandia	GL-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW				
GT – Gwatemala	GT-0	Cały kraj	BOV, EQU				
HK – Hong Kong	HK-0	Cały kraj	—				
HN – Honduras	HN-0	Cały kraj	BOV, EQU				
HR – Chorwacja	HR-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW				
IL – Izrael	IL-0	Cały kraj	—				
IN – Indie	IN-0	Cały kraj	—				
IS – Islandia	IS-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU, RUF, RUW				
KE – Kenia	KE-0	Cały kraj	—				
MA – Maroko	MA-0	Cały kraj	EQU				
ME – Czarnogóra	ME-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU				
MG – Madagaskar	MG-0	Cały kraj	—				
MK – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (***)	MK-0	Cały kraj	OVI, EQU				
MU – Mauritius	MU-0	Cały kraj	—				
MX – Meksyk	MX-0	Cały kraj	BOV, EQU				

1	2	3	4	5	6	7	8
NA – Namibia	NA-0	Cały kraj	EQU, EQW				
	NA-1	Na południe od kordonu sanitarnego sięgającego od Palgrave Point na zachodzie do Gam na wschodzie	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1		
NC – Nowa Kaledonia	NC-0	Cały kraj	BOV, RUF, RUW				
NI – Nikaragua	NI-0	Cały kraj	—				
NZ – Nowa Zelandia	NZ-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, RUF, RUW, SUF, SUW				
PA – Panama	PA-0	Cały kraj	BOV, EQU				
PY – Paragwaj	PY-0	Cały kraj	EQU				
RS – Serbia (*****)	RS-0	Cały kraj	BOV, OVI, EQU				
RU – Rosja	RU-0	Cały kraj	—				
	RU-1	Region Murmańska, Jamalsko-Nieniecki Okręg Autonomiczny	RUF				
SV – Salvador	SV-0	Cały kraj	—				
SZ – Suazi	SZ-0	Cały kraj	EQU, EQW				
	SZ-1	Obszar położony na zachód od ogrodzenia »czerwonej linii«, który rozciąga się na północ od rzeki Usutu do granicy z Republiką Południowej Afryki na zachód od Nkalashane	BOV, RUF, RUW	F	1		
	SZ-2	Obszary weterynaryjnego nadzoru przyszczycy i kontroli szczepień zgodnie z rozporządzeniem, opublikowanym w dzienniku urzędowym pod nr 51 w 2001 r.	BOV, RUF, RUW	F	1		4 sierpnia 2003 r.
TH – Tajlandia	TH-0	Cały kraj	—				
TN – Tunezja	TN-0	Cały kraj	—				
TR – Turcja	TR-0	Cały kraj	—				
	TR-1	Prowincje Amasya, Ankara, Aydin, Balikesir, Bursa, Cankiri, Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa, Usak, Yozgat i Kirikkale	EQU				

1	2	3	4	5	6	7	8
UA – Ukraina	UA-0	Cały kraj	—				
US – Stany Zjednoczone	US-0	Cały kraj	BOV, OVI, POR, EQU, SUF, SUW, RUF, RUW	G			
UY – Urugwaj	UY-0	Cały kraj	EQU				
			BOV	A	1		1 listopada 2001 r.
			OVI	A	1		
ZA – Republika Południowej Afryki	ZA-0	Cały kraj	EQU, EQW				
	ZA-1	Cały kraj z wyjątkiem: — części obszaru zwalczania pryszczycy w regionach weterynaryjnych prowincji Mpumalanga i Północnej, w okręgu Ingwavuma regionu weterynaryjnego Natal i na obszarze granicznym z Botswaną na wschód od 28° długości geograficznej, oraz — okręgu Camperdown w prowincji KwaZuluNatal	BOV, OVI, RUF, RUW	F	1		
ZW – Zimbabwe	ZW-0	Cały kraj	—				

(*) Bez uszczerbku dla specjalnych wymagań dotyczących certyfikacji ustanowionych porozumieniami Wspólnoty z państwami trzecimi.

(**) Mięso zwierząt ubitych w dniu lub przed dniem określonym w kolumnie 7 może być przywiezione do Wspólnoty w ciągu 90 dni od tego dnia.

Przesyłki na pełnym morzu mogą być przywiezione do Wspólnoty w ciągu 40 dni od dnia określonego w tej kolumnie, jeśli towarzyszące im świadectwo zostało wystawione przed tym dniem.

(Uwaga: brak daty w kolumnie 7 oznacza, że nie ma ograniczeń czasowych).

(***) Jedynie mięso zwierząt ubitych w dniu lub po dniu wskazanym w kolumnie 8 może być przywiezione do Wspólnoty (brak daty w kolumnie 8 oznacza, że nie ma ograniczeń czasowych).

(****) Była Jugosłowiańska Republika Macedonii; kod tymczasowy, który pozostaje bez wpływu na ostateczną nazwę państwa, która zostanie ustalona w wyniku prowadzonych obecnie w ONZ negocjacji w tej sprawie.

(*****) Z wyjątkiem Kosowa, określonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

• = Świadectwa zgodne z umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 132.

— = Nie złożono żadnego świadectwa i przywóz świeżego mięsa jest zabroniony (z wyjątkiem gatunków, które zostały wskazane w wierszu dla całego kraju).

»1« Ograniczenia dotyczące kategorii:

Niedopuszczone są wszelkie podroby (z wyjątkiem – w przypadku bydła – przepony wołowej i mięśni żwaczy).”